315. The consort of the king of சேதி country, which is surrounded by cool fields, in which the buffaloes disturb with their horns the flowers in the water, and frighten away the cranes, becoming faint, and recognizing her as her daughter, was agitated, and falling on Damayanti, wept.

(இ - ள்.) மென் மலரை - மெல்லிய நீர்ப்பூக்களை, கோதிப்போய் - கொம்புகளாற் கொந்திப்போய், மேதி - எருமைகள், குருகு எழுப்பும் - நாரைகளை யெழுப்புகின்ற, தண் பணை சூழ் - குளிர்ச்சியான வயல் சூழ்ந்த, சேதி கோன் தேவி - சேதி தேசத் தரசன் மனைவி, திகைத்து - பிரமித்து, தன் மகளாவது அறியா - தன்புத்திரியா யிருப்பதை யறிந்து, தடுமாறு - தத்தளித்து, போய்—, பொன் வடிவின்மேல் - தமயந்திமேல், அழுது வீழ்ந்தாள் - வீழ்ந் தழுதாள், எ-று.

தடாகங்களிற் பூவைக் கொம்பாற்கோதி எருமைகள் வருவதனால் நாரைகள் பயந்து ஓடிப்போகின்றன என்பதனால், நாட்டு வளப்பங் கூறப்பட்டதென அறிக. பொன்வடிவு — உவமத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (கசச)

316. கந்தனையுங் கன்னியையுங் கண்டாயி னுஞ்சிறிது
தன்றுயரந் தீர்ந்து தனியாறத்—தந்தை
பதியிலே போக்கினன் சேதியர்கோன் பண்
விதியிலே போந்தானை மீண்டு. [டை

316. The king of the country of சேதி sent Damayanti to the capital of Bhima, that her sorrow might be somewhat abated at the sight of her children, for she was suffering the painful consequences of a former sin.

(இ - ள்.) சேதியர் கோன் - சேதி தேசத்தாருடைய அரசன், பண்டை விதியிலே போந்தானை - பழமையான தீவினையிலே அகப்பட்டிருக்குந் தமயந்தியை, மீண்டு - திரும்பி, கந்தனையும் - மகனையும், கன்னியையும் - மகளையும், கண்டாயினும் - பார்த்தாவது, சிறிது - கொஞ்சம், தன் துயரம் தீர்ந்து - தன் துக்கம்போய், தனி ஆற - தனியே ஆறும்படி, தந்தை பதியிலே - தகப்பனுன் வீமன் பட்டணத்திலே, போக்கினன் - அனுப்பினன், எ-று.

கந்தன் என்பது தெலுங்குமொழி, திசைச்சொல்லாய்த் தமிழில் வந்தது. சிறிது—இனிதுபோற் கொள்க. முன் தந்தையகத்தி லிருந்ததை மீண்டென்பது குறிக்கின்றது. மீண்டு கந்தனையுங் கன்னியையுங்கண்டு எனவுங் கூட்டலாம். (கசரு)

317. கோயிலு மந்தப் புரமுங் கொடிநுடங்கும்
வாயிலு நின்று மயங்கியதே—தீயகொடுங்
கானுள மக்களையுங் கைவிட்டுக் காதலன்பின்
போனாள் புகுந்த பொழுது.

317. When Damayanti, who totally forsook her children and followed her husband, only to wander in the dangerous and dense forest, arrived at Vidarpa, the palace and the harem, and the city gates on which the flags waved, were filled with a great and mixed crowd.

(இ - ள்.) தீய கொடும் கான் ஆள - தீமையான கொடுமையுள்ளகாட்டை ஆளுதற்கு, [காட்டில் உழல்வதற்கு,] மக்களையும் - புத்திரரையும், கைவிட்டு - பரிச்சேதமாய் விட்டு, காதலன் பின் போனாள் - கணவன்பின்னே சென்றவளாகிய தமயந்தி, புகுந்த பொழுது - பிரவேசித்த காலத்தில், கோயிலும் - அரமனையும், அந்தப்புரமும் - ராஜஸ்திரீக ளிருக்குமாளிகையும், கொடி நுடங்கும் - கொடிகள் ஆடிக்கொண்டிருக்கிற, வாயிலும் - பட்டணத்துத் துவாரங்களும், நின்று - வந்து நின்று, மயங்கியது - கலந்து நின்றது, எ-று. ஏ - அசை.

மக்களையும் என்கிறவும்மை சிறப்பு, மற்றவை எண். மயங்கியது—பன்மையில் ஒருமை, எல்லாம் ஒன்றாயிற் றென்பதைக் குறிப்பித்தது. அரமனையரசரும் அந்தப்புரத்து ராஜ்ஞிகளும் இவளைப்பார்க்கப் பட்டணத்து வாயிலாரோடு ஒன்றாய் அங்கு வந்தார்க ளென்பதாம். தமயந்தியின் விசேடணம் அவள் கற்பைச் சிறப்பித்தது. (கசசு)

318. அழுவார் விழுவா ரயிர்ப்பா ருயிர்ப்பார்
தொழுவார் தமரெங்குஞ் சூழ்வார்—வழுவாத
காமநீ ரோதக் கடல்கிளர்ந்தா லொத்ததே
நாமவேல் வீம னகர்.

318. Damayanti's relatives surrounded her on all sides, some crying, some falling down, some perplexed, some sighing, and some worshipping; and so the capital of king Bhima, who possessed terrible weapons, looked as if a flood of love came rising on the stormy ocean.

(இ-ள்.) தமர் - (தமயந்தியின்) சுற்றத்தார், அழுவார் - அழுகின்றவராயும், விழுவார் - விழுகின்றவராயும், அயிர்ப்பார் - சந்தேகிப்பவராயும், உயிர்ப்பார் - பெருமூச் செறிகிறவராயும், தொழுவார் - தொழுகின்றவராயும், எங்கும் சூழ்வார் - நாற்புறமுஞ் சுற்றிக்கொள்வா ரானார்கள் ; [இப்படியானதனால்] நாம வேல் வீமன் நகர் - அச்சந் தரும்படியான ஆயுதமுடைய வீமராசனது பட்டணம், வழுவாத - தப்பாத, காமம் - அன்பாகிய, நீர் ஓதம் - ஜலப்பிரவாகமுள்ள, கடல் - சமுத்திரம், கிளர்ந்தால் - பொங்கினால், ஒத்தது - (அதை) ஒத்திருந்தது, எ - று. ஏ-அசை.

அயிர்த்தல் - இஃது ஒரு மாயமோ கனவோ என்றிவ்வாறு நினைத்தல். துக்கத்துளாழ்ந்தார்க்கு இங்ஙனந் தோன்றுவதும் இயற்கை. தொழுதல் தம்து தெய்வத்தை வணங்கல். அழுவார் முதலியவை இயல்பினால்வந்த காலவழுவமைதி. ஜனங்கள் இவ்வாறு சூழ்ந்தது ஆசையென்னுங் கடலே சூழ்ந்ததுபோலிருந்தது என்று கருத்தாம். அல்லது, வீமன் நகரில் காமம் நீரோதக்கடல் கிளர்ந்தா லொத்ததென வுரைத்துக்கொள்க. நாமவேல்—நாம் - அச்சம், அகரம் - சாரியை. தமர்—தாம் - பகுதி, அர் - விகுதி, பகுதி குறுகியது [உருபு - கு - அ.] ()

319. தந்தையைமுன் காண்டலுமே தாமரைக்க ணீர்
சொரியச், சிந்தை கலங்கித் திகைத்தலமந் —
தெந்தாயான், பட்டதே யென்னப்போய் வீழ்ந்
தாள் படைநெடுங்கண், விட்டநீர் மேலே விழ.

319. When she saw her father before her, her lotus-like eyes poured forth water, and becoming troubled in mind, and faint and sorrowful, Damayanti exclaimed:—"O my father! How can I describe the sorrows I have endured!" Thus saying, she ran, and fell upon her father, so that the tears form her lance-like eyes dropped on him.

(இ - ள்.) தந்தையை - பிதாவை, முன் காண்டலும் - எதிரில் கண்டவுடனே, தாமரை கண் - தாமரை மலர்போன்ற கண்கள், நீர் சொரிய - நீரை ஊற்ற, சிந்தை கலங்கி - மனங் கலங்கி, திகைத்து - பிரமித்து, அலமந்து - துயரமுற்று, எந்தாய் - என்பிதாவே, யான் பட்டதே என்ன - நான்பட்ட துன்பம் (என்னசொல்வேன்,) என்றுசொல்லி, படை நெடும் கண் - வேலாயுதம்போல் நீண்டகண்கள், விட்ட நீர் - சொரிந்த நீர், மேலே விழ - தந்தைமேல் விழும்படி, போய் வீழ்ந்தாள் (தமயந்தி)—, எ-று.

பட்டதே—ஏ-துக்கத்தைக் குறியாநின்றது. துக்கம் வியப்பு முதலிய இடங்களில் பயனிலையின்றிச் சொல்வது தமிழ்நடை. காண்டலும் — வினையெச்சம். எந்தாய் — எந்தை என்பதின் விளி. (௧௪௮)

320. செவ்வண்ண வாயாளுந் தேர்வேந் தனுமகளை;
அவ்வண்ணங் கண்டக்கா லாற்றுவரோ—மெய்
வண்ணம், ஓய்ந்துநா நீர்போ யுலர்கின்ற தொத்
ததமர், நீந்தினர் கண்ணீரி னின்று.

320. When the rosy-lipped consort of king Bhima, and king Bhima himself saw their daughter in this state were they able to bear it? They remained motionless; their tongues became parched; and their fond relatives swam in a flood of tears.

(இ - ள்.) செவ்வண்ண வாயாளும் - சிவந்த நிறமுள்ள வாயுடையவளாகிய வீமராசன் மனைவியும், தேர் வேந்தனும் - வீமராசனும், மகளை - தம் புத்திரியை, அவ்வண்ணம் - அவ்விதமாக, கண்டக்கால் - கண்டால், ஆற்றுவரோ - சகிப்பார்களோ, மெய் வண்ணம் ஓய்ந்து - உடம்பின் செயலொழிந்து, நா - நாக்கு, நீர் போய் - நீரற்று, உலர்கின்றது - உலர்ந்து போயிற்று, ஒத்த தமர் - (தாய்தந்தையருக்கு) அனுகூலமான சுற்றத்தார், கண்ணீரில்—, நின்று - நிலைபெற்று, நீந்தினர் - நீந்திக்கொண்டிருந்தார்கள், எ-று.

தாய்தந்தையர் ஒன்றுந் தோன்றாமல் நின்றார்கள்; சுற்றத்தார் மாறாக் கண்ணீரோ டழுதுகொண் டிருந்தார்களென்ப

தாம். காவில் நீர் வார்த்து நனைத்தாலும் உலர்க்துகொண்டே யிருக்கதென்பது தோன்ற உலர்கின்றது என நிகழ்கால வினையைப் பிரயோகித்தார். உலர்கின்றாா் எனப் பாடங்கொள்வது கேர். (கசுகூ)

321. பனியிருளிற் பாழ்மண் டபத்திலே யுன்னை, நினை
யாது நீத்தகன்ற போது—தனியேநின், றென்
னினைந்தா யென்செய்தா யென்றுப் புலம்பி
னுள், பொன்னினைத்தாய் நோக்கிப் புலர்ந்து.

321. Damayanti's mother gazing at her daughter, who resembled Lakshmi and fainting through sorrow, cried aloud saying:—"When your husband deserted you in the dreadful darkness, leaving you in the ruined mandapam, without considering your nature,—in your solitude what were your thoughts, and what did you do?"

(இ - ள்.) பனி இருளில் - பயங்கரமான இருட்டிலே, பாழ் மண்டபத்திலே - பாழ்பட்ட மண்டபத்திலே, உன்னை நினையாது - உன்தன்மையை ஆலோசியாமல், நீத்து - விட்டு, அகன்ற போது - (உன் கணவன்) நீங்கினபோது, தனியே நின்று - ஒன்றியா யிருந்து, என் நினைந்தாய் - என்ன நினைத்தையோ, என் செய்தாய் - என்ன செய்தையோ, என்று - என்றுசொல்லி, தாய் - (தமயந்தியின்) மாதா, பொன்னினை நோக்கி - திருமகள் போன்ற மகளைப்பார்த்து, புலர்ந்து - (துக்கத்தினால்) உலர்ந்து, புலம்பினுள் - கூவியழுதாள், எ-று.

பனி — வினைத்தொகை. பனித்தல் - நடுக்கல். என்று— செய்யா என்னு மெச்சம். இது சொல்லெச்சமு மாதலால் "என்று சொல்லி" எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. (கஉ0)

கலிதொடர்காண்டம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது
கலிநீங்குகாண்டம்.

கலி நளனைவிட்டுநீங்கின சரித்திரஞ் சொன்ன பாடல்களின் கூட்டமாதலின் கலிநீங்கு காண்டம் என்று சொல்லப்பட்டது. கலிதொடர் காண்டம் என்பதுபோல் சொற்றொடரிலக்கணங் கொள்க.

மூலப் பழமறைக்கு முன்னேயுங் காணலாம்
காலிக்குப் பின்னேயுங் காணலாம்—மால்யானை
முந்தருளும் வேத முதலே யெனவழைப்ப
வந்தருளுஞ் செந்தா மரை.

(*This section treats of Kali's departure from Nala.*)

In the பிரணவம் which is at the head of the ancient Vedas in which are inculcated all the virtues, and behind the herd of cows, we may see the sacred feet, which resembled the red lotus, of him who graciously assisted the great elephant, when it summened him to its assistance, saying :—"O thou who existest before Brahma, and who shewest grace te thy servants before they invoke thee!"

(இ - ள்.) மால் யானை - பெரிய யானை, முந்து அருளும் - (அடியார் வேண்டுவதற்கு) முன்னேயே (அவர்கள் இரத்து) கிருபை செய்கின்ற, வேத முதலே என அழைப்ப - பிரமனுக்குக் காரணமானவனே யென்று அழைக்கையில், வந்து அருளும் - அதனிடத்துக் கிருபையாற் சென்ற, செம் தாமரை - திருவடியாகிய சிவந்ததாமரைமலரை, மூல பழ மறைக்கு - சகல தருமங்களுக்கும் பிரமாணமாகிய பழமையான வேதத்துக்கு, முன்னேயும் - முதலான பிரணவத்திலேயும், காணலாம் -, காலிக்கு பின்னேயும் காணலாம் - பசுக்கூட்டத்துக்குப் பின் புறத்திலேயும் பார்ப்பதுகூடும், எ-று.

வேதன் என்பதில் "சில விகாரமா முயர்திணை" என்பதனால் னகரங் கெட்டது, வேதத்திறுதல் ஓதப்பட்ட காரணமே என்னவுமாம். முன்னே, பின்னே,—ஏகாரம் சாரியை "பெருமையிற் சிறுமை பேரணி" என்கிறபடி "மூலப் பழமறைக்கு

முன்னே" என்பதனாலே பெருமையும், "காலிக்குப் பின்னே" என்பதனால் சிறுமையுங் கூறப்பட்டன. இக்குணமே அன்பர்க்குப் பற்றுக்கோடாவது. சிறுமை என்பது எளிமை. இது ஆனை காத்ததனால் விளக்கப்பட்டது.

போதுவார் நீறணிந்து பொய்யாத வைந்தெழுத்
தை, யோதுவா ருள்ள மெனவுரைப்பார் — நீதி
யார், பெம்மா னமரர் பெருமா னொருமான்கை,
அம்மானின் றாடு மரங்கு

The great say that the hearts of those who at all times wear the distinguishing mark of the sacred ashes, and who recite the prayer consisting of the five mystic letters, are the permanent dwelling places of him who is the king of the just, a prince among the gods, and who holds in his hands an incomparable deer.

(இ - ள்.) போது - காலங்களில், வார் நீறு அணிந்து - நீண்ட விபூதிரேகைகளைத் தரித்து, பொய்யாத - சத்தியமான, ஐந்து எழுத்தை ஓதுவார் உள்ளம் - பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஜபிக்கிறவர்களுடைய இருதயமானது, நீதியார் - நீதிமான்களுக்கு, பெம்மான் - அரசனும், அமரர் பெருமான் - தேவதைகளுக் கதிபதியுமாகிய, ஒரு மான் கை - ஒப்பற்ற மானைக் கையில் தரித்த, அம்மான் - அந்தப் பெரியவன், நின்று ஆடும் - நிலைத்து ஆடுகின்ற, அரங்கு என உரைப்பார் - சாலையென்று சொல்வார்கள் (பெரியோர்) எ-று.

போதுவார் என்பதை வினையாலணையும் பெயராகவேனும் முற்றெச்சமாகவேனுங் கொண்டு உரைக்கச் சிறப்பில்லையாதலில் அங்ஙனம் உரைத்திலம். நீதியார் என்பதை நீதி ஆர் எனப் பிரித்து நீதி நிறைந்த என்று பெம்மானுக்கு விசேடணமாக்கலுங் கூடும். அம்மான் — மஹாந் என்னும் வடசொல் மான் எனத் திரிந்ததெனக் கொள்க.

322. மன்னு வுனக்கபய மென்னு வனத்தீயிற்
பன்னக வேந்தன் பதைத்துருகிச் — சொன்ன
மொழிவழியே சென்றான் முரட்கலியின் வஞ்சப்
பழிவழியே செல்கின்றான் பார்த்து.

(Nala's tale alone will now be related.)

322. Nala, who trod in the deceitful and mean path made for him by inimical Kalli hearing the king of serpants who had fallen into a fire in the desert, and was writhing, call out, "O king! you are my refuge," went listening, in the direction of the cry.

[இனித் தமயந்தியைப்பிரிந்த நளன்செய்தி
கூறப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) முரண் கலியின் - பகையான கலியினது, வஞ்ச பழி வழியே - வஞ்சனையான பழிக்கப்பட்ட மார்க்கத்திலே, செல்கின்றான் - நடக்கின்ற நளன், பன்னக வேந்தன் - ஒரு சர்ப்பராசன், வனம் தீயில்-காட்டுத்தீயில் (விழுந்து), பதைத்து உருகி - துடித்து மனந்தளர்ந்து, மன்னா - அரசனே, உனக்கு அபயம் என்று சொன்ன - (நான்) உனக்கு அடைக்கலமென்று சொல்லிய, மொழி வழியே - வார்த்தையின் வழியையே, பார்த்து - ஊகித்துக்கொண்டு, சென்றான் - போயினான், எ-று.

அபயம் என்பது பயமின்மையென்னும் பொருளுள்ளதாய் அதனை விரும்புவோனுக்கு ஆகுபெயராயிற்று; ரக்ஷிக்கத்தக்க பொருளென்றபடி, ஆதலின் உனக்கு என்னும் நான்காம் வேற்றுமை கர்த்தாப்பொருளில் மயங்கியதெனக் கொள்க. பன்னகம் என்னும் வடமொழி, பன்னகம் என விகாரப்பட்டது. பல் நாகம்-விஷப்பல்லை யுடைய நாகம் எனலும் ஒன்றும். (க)

323. ஆருந் திரியா வரையிருளி னங்ஙனே
சோர்குழலை நீத்த துயரோடும்—வீரன்
திரிவானத் தீக்கானிற் செந்தீயின் வாய்ப்பட்
டெரிவானைக் கண்டா னெதிர்.

323. The Hero Nala who wandered about in the solitary midnight, sorrowing at his separation from Da-mayanti with the dishevelled hair, saw before him the king of the serpents burning in the red fire in that dense forest.

(இ - ள்.) ஆரும் திரியா - ஒருவருஞ்சஞ்சரிக்க மாட்டாத, அரை இருளின் - நடு ராத்திரியில், அங்ஙனே - அப்படியே,

[பாழ்மண்டபத்திலிருந்து வந்தபடியே,] சோர் குழலை நீத்த துயரோடும் - தமயந்தியைத் துறந்ததனாலாகிய துக்கத்தோடு, திரிவான் - திரிந்துகொண்டிருக்கின்ற, வீரன் - நளமகாராசன், அத் தீ கானில் - அந்தத் தீமையான காட்டிலே, செம் தீயின் வாய் பட்டு - செம்மையான நெருப்பில் விழுந்து, எரிவானை - எரிந்துகொண்டிருக்கிற சர்ப்பராசனை, எதிர் கண்டான் - எதிரிலே பார்த்தான், எ-று.

துயரோடும்—உம் - அசை; சிறப்பெனினும் ஒக்கும். அப்போது தன் மனதிற் பற்றியெரிகின்ற பெருந் துயரத்தையுந் தடுத்துத் தீயிற் பட்டவனைக் காக்க விரைந்துசென்றானென்பதாம்; இதனால் அவனது அருட்பெருமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. ஆர்—யார் என்பதின் மரூஉ. இருளின்—இன்னுருபு இடப்பொருளின் மயங்கியது. இருளில் எனப் பாடங்கொள்ளுதல் நன்று. (௨)

324. தீக்கடவு டந்த வரத்தைத் திருமனத்தில்
ஆக்கி யருளா லரவரசை—நோக்கி
அடைந்தா னடைதலுமே யாரழலோ னஞ்சி
யுடைந்தான்போய்ப் புக்கா னுவந்து.

324. Remembering in his noble mind the gift bestowed on him by Agni, the God of fire, Nala, beholding the snake with mercy, went towards it; and as he approached the God of fire, becoming afraid, retired rejoicing at the courage of Nala.

(இ - ள்.) தீ கடவுள் தந்த - அக்கினிதேவன் கொடுத்த, வரத்தை—, திரு மனத்தில் ஆக்கி - சிறப்புள்ள மனதிலே கொண்டு, அருளால் - கிருபையினால், அரவு அரசை நோக்கி - சர்ப்பராசனைப்பார்த்து, அடைந்தான் - (அவ்விடம்) சென்றான் (நளன்,) அடைதலுமே - அடைந்தவுடனே, ஆர் அழலோன் அஞ்சி - அக்கினிபகவான் பயந்து, உடைந்தான் - மிடுக்கு அற்றவனாகி, உவந்து - (நளனுடைய மனவுறுதிக்குச்) சந்தோஷித்து, போய் புக்கான் - அப்புறம் போய்விட்டான், எ-று.

அஞ்சுதல் - தான் கொடுத்த வரத்தைக் காக்கவேண்டி அறத்திற்குப் பயப்படுதல். (௩)

325. வேத முனியொருவன் சாபத்தால் வெங்கா
னில், ஆதபத்தின் வாய்ப்பட் டழிகின்றேன்—
காதலால், வந்தெடுத்துக் காவென்றான் மாலை
மணிவண்டு, சந்தெடுத்த தோளானைத் தான்.

325. Looking at Nala, whose shoulders were adorned with garlands swarming with humming bees, the snake said :—"I am dying, being caught in the fire in this dense forest, owing to the curse of a Rishi well versed in the Vedas Come and take me out for love's sake, and save me."

(இ-ள்.) மாலை - பூமாலையிலே, மணி வண்டு - அழகியவண்டுகள், (அல்லது மணிபோன்ற வண்டுகள்), சந்து எடுத்த - இராகத்தை எடுத்து நிற்கும்படியான, தோளானை - புசமுள்ள நளனை (நோக்கி,) வேத முனி ஒருவன் சாபத்தால் - வேதமறிந்த ஒருமுனிவனிட்ட சாபத்தினால், வெம் கானில் - உக்கிரமான காட்டில், ஆதபத்தின் வாய் பட்டு அழிகின்றேன் - அக்கினியில் வீழ்ந்து நாசமடைகிறேன், காதலால் - அன்பினால், வந்து எடுத்து - (இங்கே) வந்து (என்னை) எடுத்து, கா என்றான் - இரக்ஷியென்று சொன்னான். (அந்த நாகராசன்,) எ-று.

ஆதபம்—சூடு, வடசொல்; இங்கு சிறப்பினால் நெருப்புக்குக் கொள்ளப்பட்டது. "மாதர் முலைக்குவட்டின் சந்தெடுத்த தோளானின்" எனவும் பாடமுண்டு. தான் - அசை. (ச)

326. சீரியாய் நீயெடுப்பத் தீமை கெடுகின்றேன்,
கூருந் தழலவித்துக் கொண்டுபோய்ப்—பாரில்
விடுகென்றான் மற்றந்த வெந்தழலால் வெம்மை
படுகின்றான் வேல்வேந்தைப் பார்த்து. [ப்

326. The king of serpents who was burning in that angry fire, addressing Nala, said :—"O thou excellent one! By your taking me out, I shall escape the distress which has befallen me. Therefore destroy this thick fire, ahd take me out and place me on the earth."

(இ - ள்.) அந்த வெம் தழலால் - அந்த உக்கிரமான அக்கினியினால், வெம்மை படுகின்றான் - தாபத்தை யடைந்து

கொண்டிருக்கிற நாகராசன், வேல் வேந்தை பார்த்து - நள மகாராசனைப் பார்த்து, சீரியாய் - சிறப்பானவனே, நீ எடுப்ப - நீ (என்னை) எடுப்பதனால், தீமை கெடுகின்றேன் - சேர்ந்த துன்பம் நீங்கப் பெறுவேன் ; (ஆதலால்,) கூரும் தழல் அவித்து - நிறைந்த அக்கினியை நாசஞ்செய்து, (என்னை) கொண்டு போய்—, பாரில் விடுக என்றான் - பூமியில் விடக்கடவாயென்றுசொன்னான், எ-று.

மற்று - அசை. கெடுகின்றேன்—தெளிவினால் எதிர்காலம் நிகழ்கால மாயிற்று. (௫)

327. என்றுரைத்த வவ்வளவி லேழுலகுஞ் சூழ்கட
லும், குன்றுஞ் சுமந்த குலப்புயத்தான்—வென்
றி, அரவரசைக் கொண்டகன்று னாரணியந்
தன்னில், இரவரசை வென்றா னெடுத்து.

327. When the serpent thus spake, king Nala, who bore upon his renowned shoulders (*i. e.*, who protected) the seven worlds, the seas, and the great mountains, which surround these worlds, and who conquered by his bright and gladsome countenance the moon—the monarch of the night—lifted up the victorious serpent and went on in the forest

(இ - ள்.) என்று உரைத்த அவ்வளவில் - என்றுசொன்ன அந்தக் காலத்தில், ஏழு உலகும் - ஏழுலோகங்களையும், சூழ் கடலும் - உலகத்தைச் சூழ்ந்த ஏழுசமுத்திரங்களையும், குன்றும் - ஏழு குலபர்வதங்களையும், சுமந்த - தாங்கின, குல புயத்தான் - மேன்மையான தோள்களை யுடையவனும், இரவு அரசை - இராத்திரிக்கு அரசனாகிய சந்திரனை, வென்றான் - (முககாந்தியினாலும் சந்தோஷப் படுத்துவதனாலும்) ஜயித்தவனுமாகிய நளமகாராசன், வென்றி அரவு அரசை - வெற்றி பெற்ற சர்ப்பராசனை, எடுத்து கொண்டு - தூக்கிக்கொண்டு, ஆரணியந் தன்னில் - காட்டிலே, அகன்றான் - சென்றான், எ-று.

உலகு கடல் குன்றுகளைச் சுமப்பதாவது அங்குள்ளோரை யெல்லாங் காத்தல். தன் [illegible]யால் இவ்வுலகத்தையும் வேள்வி முதலிய தருமம் பெருக்கலால் மற்றை யுலகங்களையுங் காத்து

வருவதனால் ஏழுலகும் என்றார். குலமென்பது இலக்கணையால் மேன்மைக்காயிற்று. அப்போது முகவிலாசத்தை "சந்திரனை வென்றான்". என்றார். அகன்றான்—அகல் - பகுதி, ற் - இடைநிலை, ஆன் - விகுதி, லகரம் சந்தியால் றகரமாகி மெலிந்தது.()

228. மண்ணின்மீ தென்றனைநின் வன்றாளா லொன்
றுமுதல், எண்ணித் தசவென் றிடுகென்றான்—
நண்ணிப்போர், மாவலான் செய்த வுதவிக்கு
மாறாக, ஏவலாற் றீங்கிழைப்பே னென்று.

328. The king of the serpents who, through ingratitude for the kindness done to him by Nala, who was as powerful as an elephant in the thick of the battle, said within itself 'I will do him evil at his own command' and addressing Nala said :—"Count from one, with your powerful feet and when you say (தச) ten, place me on the earth."

N. B.—The word (தச) means both ten and bite, and herein is contained the cunning of the snake, which made Nala, by this word to command it to do him evil.

(இ - ள்.) நண்ணி - கிட்டி, போர் மாவலான் - போரில் யானையைப்போல் வல்லவனாகிய நளன், செய்த உதவிக்கு - செய்த உபகாரத்துக்கு, மாறு ஆக - எதிராக, ஏவலால் - (அவனுடைய) கட்டளையினால், தீங்கு இழைப்பேன் - தீமையைச்செய்வேன், என்று - என்று நினைத்து, (அந்த நாகராசனானவன் அரசனைநோக்கி) மண்ணின்மீது - பூமியின்மேல், என்றனை - என்னை, நின் வல் தாளால் - உன்னுடைய வன்மையான பாதத்தினால், ஒன்று முதல் எண்ணி - ஒன்று முதலாகக் கணக்கெண்ணி, தச - என்று - தசவென்னுஞ் சொல்லைச்சொல்லி, இடுக என்றான், - போட்டக்கடவை என்று சொன்னான், எ - று.

தச என்பது ஆரியத்தில் பத்து என்னு மெண்ணுப்பெயரும், கடி என்கிற பொருளுள்ள ஏவலொருமை வினைச்சொல்லுமாம். கீர்வாணத்திலேயே அவர்களுக்குச் சம்பாஷணை நடந்ததனால்

ஒன்றுமுதல் பத்துவரையிலும் அடி யெண்ணிக்கொண்டுபோய் என்னைத் தரையிற்போடு என்றுசொன்னது போலே யிருக்கிற அவ்வார்த்தை (கடி) என்கிற அர்த்தத்தையும் சிலேடையால் தரும். இக்கருத்தினலேதான் அவனேவலாலே அவனுக்குத் தீங்குசெய்யக்கருதி யென்ருர். பாரதத்துக்கு வன்மையாவது, பல அரசருடைய கிரீடந் தாங்கியுந் தேயாமலிருத்தல்; இதனல் அரசற்கு மேன்மை குறிப்பிக்கப்பட்டது.

இடுகென்ருன்—வியங்கோளின் ஈறு தொக்கது. (எ)

329. ஆங்கவன்ரு னவ்வா றுரைப்ப வதுகேட்டுத்
தீங்கலியாற் செற்ற திருமனத்தான்—பூங்கழலை
மண்ணின்மேல் வைத்துத் தசவென்று வாய்மை
எண்ணினன் வைத்தா னெயிறு. [யால்

329. When the king of the serpents had thus spoken in that place, listening to those words, Nala, who possessed an exalted mind, and who had been conquered by the evil Kali, placed his beautiful feet on the earth and truthfully counted (தச) *ten.* Then that serpent fixed his fangs on the king's hand.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவன் - அப்பாம்பரசன், அவ்வாறு உரைப்ப - அப்படி சொல்ல, அது கேட்டு - அப்பேச்சைக்கேட்டு, தீ கலியால் - தீமையான கலிபுருஷனல், செற்ற - வெல்லப்பட்ட, திரு மனத்தான் - மேன்மையான மனதுடையநளன், வாய்மையால் - சத்தியத்தினல், பூங் கழலை - அழகான பாதத்தை, மண்ணின்மேல் வைத்து - பூமிமேல் வைத்து, தச என்று எண்ணினன் - தச என்று கணக்கிட்டான், (அப்போது அந்த நாகன் அரசன்கையில்) எயிறு வைத்தான் - பல்லைப் பிரயோகித்தான், [கடித்தா னென்றபடி], எ - று. தான் - அசை.

நெருப்பில் வீழ்ந்து துடிப்பவனைத் தரையிலிடப் போகையில் அவன் தச என்று சொல்லிப் போடு என்பதை யோசித்து அவ்வஞ்சமறிய வல்லவனயினும் அறியாமற்போனது கலியின் கொடுமையா லாதலின் "தீங்கலியாற் சென்ற திருமனத்தான்" என்ருர்.

செற்ற—இறந்தகாலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்; செறு-பகுதி, அ - விகுதி, றகரமிரட்டிக் காலங்காட்டிற்று. "செயப் படுபொருளைச் செய்ததுபோல" என்கிற விதியால், செயப் பாட்டுவினை செய்வினையாயிற்று. நளன் - [உயிரீறு. ௫ - வது] சூத்திரத்தினால் பூங்குழல் என மெலி மிகுந்தது. (௮)

330. வீமன் மடந்தை விழிமுடியக் கண்டறியா
வாம நெடுந்தோள் வறியோருக்—கேமங்
கொடாதா ரகம்போற் குறுகிற்றே மெய்ம்மை
விடாதான் றிருமேனி வெந்து.

330. When it bit him, the body of the truthful Nala assumed a dark hue, and his powerful shoulders, whose beauty the eyes of Damayanti could not fully realize, became shrunken, like the house of the miser who does not give off his gold to the poor.

(இ - ள்.) [கடிக்கவே] மெய்ம்மை விடாதான் - சத்தியந் தவிராத நளனது, திருமேனி வெந்து - அழகுள்ள வுடம்பு தீய்ந்து, வீமன் மடந்தை விழி - தமயந்தியின் கண், முடிய கண்டு அறியா - பூர்ணமாகப் பார்த்தறியாத, வாமம் - அழகான அல்லது இடப்பக்கமான, நெடு தோள் - நெடுமையான புஜமானது, வறியோருக்கு - தரித்திரருக்கு, ஏமம் கொடாதார் - பொன்னைக் கொடாதவருடைய, அகம் போல் - மாளிகையைப் போல், குறுகிற்று - குறுகிப் போயிற்று, எ - று. ஏ - அசை.

ஏமம் - சந்தோஷமுமாம். அகம் குறுகுதலாவது வாழ்க்கை தாழ்வது. விழிமுடியக் கண்டறியாமையாவது எத்தனை பார்த்தும் அதனழகு அளவிடப்படாமை.

கொடாதார்—கொடு - பகுதி, ஆ - எதிர்மறைவிகுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, ஆர் - விகுதி. (௯)

331. ஆற்ற லீரவரசே யாங்கென் னுருவத்தைச்
சீற்றமொன் றின்றிச் சினவெயிற்றால் — மாற்று
தற்கின், றென்கா ரணமென்று னேற்றமரிற் கூற்
றழைக்கும், மின்கா லயின்முகவேல் வேந்து.

331. Nala, who possessed a sharp-pointed lance, which emitted lightning and which summoned Yama to carry

away from the battle field those who opposed him in war, said :—" O thou skilful king of the serpents! Without any enmity existing to cause anger, why have you this day, by your cruel fangs, changed my form ?"

(இ - ள்.) ஏற்று - (போர்க்குவந்தவர்களை) ஏற்றுக்கொண்டு, அமரில் - யுத்தகளத்தில், கூற்று அழைக்கும் - (அவர்களைக் கொண்டுபோக) இயமனை அழைக்கின்ற, மின் கால் - மின்னலைக் கக்குகின்ற, அயில் முகம் வேல் வேந்து - கூர்மையான முகமுள்ள வேலையுடைய நளமகாராசன், ஆற்றல் - சாமர்த்தியமுள்ள, அரவு அரசே - சர்ப்பராசனே, சீற்றம் ஒன்று இன்றி - கோபகாரணமானபகை யொன்று மில்லாமல், என் உருவத்தை - என் ரூபத்தை, சின எயிற்றால் - உக்கிரமுள்ள பல்லினால், இன்று மாற்றுதற்கு - இன்றைக்கு வேறாக்குவதற்கு, என் காரணம் - என்ன ஹேது, என்றான்—, எ - று. ஆக்கு - அசை.

ஏற்றமரில் என்பதற்கு ஏறுபோன்றவரோடு செய்யும்போரில் எனவும் பொருள் கொள்ளத்தகும். சீற்றம், சினம், இரண்டுந் தொழிற்பெயர் ; சீறு - பகுதி, அம் - விகுதி, சின- பகுதி, அகரம் கெட்ட அம் விகுதி; பகைக்கும் உக்கிரத்துக்கும் ஆகுபெயர். உருவம் — ரூபமென்னும் வடமொழித்திரிபு; உரு, உருவு எனவும் வரும். என்—எவன் என்னுங் குறிப்புமுற்றின் இடை குறைந்தது. தன்வாயாலேயே கடி என்று சொல்வித்த தந்திரநோக்கி, 'ஆற்றலரவரசே' என்றான். சண்டையில் வேலால் கொல்வது நிச்சயம் என்பதை, "ஏற்றமரில் வேல்" என்றது. (௪௦)

382. காயுங் கடகளிற்றாய் கார்க்கோ டகனென்பேர்
நீயிங்கு வந்ததி யானினைந்து—காயத்தை
மாறாக்கிக் கொண்டு மறைந்துறைதல் காரண
வேறாக்கிற் றென்றான் விரைந்து. [மா

332. "O thou who possessed angry and rutting elephants! my name is கார்க்கோடகன். Knowing that you had come to this place, in order that you may live in concealment, I hastened hither and changed your form."

(இ - ள்.) காயும் கட களிற்ருய் - கோபிக்கின்ற, மதயானை யுள்ளவனே, என் பேர் கார்க்கோடகன்—, நீ இங்கு வந்தது- நீ இவ்விடம் வந்ததை, யான் நினைந்து - நான் எண்ணி, காயத் தை - (உன்) உடம்பை, மாறு ஆக்கிக்கொண்டு - வேறு ரூபப் படுத்திக்கொண்டு, மறைந்து உறைதல் - (நீ) மறைந்து வாசஞ் செய்வது, காரணம் ஆ - ஹேது ஆக, விரைந்து - துரிதப்பட்டு, வேறு ஆக்கிற்று - (யான்) வேருக்கியது, என்ருன்—, எ-று.

வேருக்கிற்று—தொழிற்பெயர், யானென்னு மெழுவாயைக் கொண்டது, இதுவும் எழுவாய் பெயராதலின் ஆயிற்றென் னுந் தோன்ருப் பயனிலைகொண்டு முடிக்க. வடநூற் கொள் கையின்படி இது பாவேப்பிரயோகமாம், "அதாவது கர்த்தாப் பெயர் தொழிற்பெயரால் முடிவது ; அப்பாஷையில் இங்கு கர்த்தாப்பெயர் மூன்ரும் வேற்றுமையில் வரும் ; ஆயினும் பொருள் வேற்றுமை யின்மையால் இங்ஙனங் கொள்ளலாம். இவ்வாக்கியத்தை யுட்கொண்ட என்ருனென்னும் பயனிலை நாக ராசன் என்னுந் தோன்ரு எழுவாயைக் கொண்டது. ஆக் கிற்று—ஆக்கு - பிறவினைப்பகுதி, று-விகுதி, இ்ங்-இடைநிலை, ன்.- ற் ஆயிற்று ; அகரச்சாரியைவரின் ஆக்கினது என்ரும். ()

333. கூனிருல் பாயக் குவளை தவளைவாய்த்
தேனிருல் பாயுந் திருநாடா—கானில்
தணியாத வெங்கனலைத் தாங்கின யிந்த
அணியாடை கொள்கென்ரு னங்கு.

333. "O thou, who possessest the beautiful country in which the curved இருல் fish, leaping, causes the honey from the black நெய்தல் flower to flow, as if from a honey comb, into the mouths of the frogs! you have destroyed the unquenchable fire in this forest, Accept therefore this beautiful garment" said கார்க்கோடகன்.

(இ - ள்.) கூன் இருல் பாய - வளைந்த இருல் மீன்கள் பாய்வதினலே, குவளை - கருநெய்தற் பூக்களி னின்றும், தவளை வாய் - தவளைகளின் வாயிலே, தேன் - தேனனந்து, இருல் பா யும் - தேன் கூண்டுபோலே பாயப்பெற்ற, திரு நாடா - அழகிய

நாட்டையுடையவனே, கானில் - காட்டில், தணியாத - ஆறாத, வெம் கனலை தாங்கினாய் - வெப்பமான நெருப்பினின்றும், (என்னை) எடுத்தாய், (ஆதலின்) இந்த அணி ஆடை - இந்த அழகான வஸ்திரத்தை, கொள்க என்றான் - பெற்றுக்கொள் என்று சொன்னான் (கார்க்கோடகன்), எ - று. ஆங்கு - அசை.

'கூனிறால் — திருநாடா' என்பது நாட்டின் வளத்தை யுணர்த்தியது; அதனால் அரசனது செங்கோற் சிறப்பு குறிப்பிக்கப்படும், இறால்மீன்கள் கரையில் துள்ளி மரங்களின் தேன் கூண்டுகள் மேல் பாய்வதனால் அவை குவளை தவளைகளின் வாயில் பாயும்படியான நாடு எனவு முரைக்கலா மாயினுஞ் சிறப்பில்லை.

கனல் என்பது விஷ அக்கினி எனினும் அமையும். கனலை— இரண்டனுருபு நீக்கப் பொருளில் வந்தது; வேற்றுமை மயக்கம். வெங்கனலிற்றாங்கினாய் என்னலாம். என் விஷ அக்கினியைத் தாங்கினதற்குப் பரிஹாரமாய் இவ்வாடையைக் கொள் என்றா னெனினும் அமையும். (௬௨)

334. சாதி மணித்துகிலி சாத்தினாற் றண்கழுநீர்ப்
போதின்கீழ் மேயும் புதுவரால்—தாதின்
துளிக்குநா நீட்டுந் துறைநாடர் கோவே
ஒளிக்குநா ணீங்கு முரு.

334. "O king, who possessest the country surrounded by water in which the *வரால்* fish, which forages beneath the cool red kuvali flower, streches out its tongue to receive the drops of honey which fall from the pollen of that flower! If you put on this garment which resembles a genuine gem, the form which has this day left you will shine again."

(இ - ள்.) தண் கழுநீர் போதின்கீழ் - குளிர்ச்சியான செங்கழுநீர்ப் பூவின் கீழ், மேயும் புதுவரால் - மேய்ந்துகொண்டிருக்கிற புதிய வரால்மீன், தாதின் துளிக்கு - அப்பூவின் தேன் துளிக்கு, நா நீட்டும் - நாக்கை நீட்டுகின்ற, துறைநாடர் கோவே - தண்ணீர்த் துறையுள்ள நாட்டாருடைய அரசனே, சாதி மணி துகில் - சாதி மாணிக்கம்போன்ற இந்த வஸ்தி

ரத்தை, நீ சாத்தினுல் - நீ தரித்தால், நாள் நீங்கும் உரு - இந்நாளில் நீங்கிய ரூபம், ஒளிக்கும் - விளங்கும், எ - று.

ஒளிக்கு நாள் - வெளிபடுதற்கு வேண்டிய நாளில், உரு நீங்கும் - இவ்வுரு நீங்கிவிடும் எனவுங் கொள்ளலாம். ஒளிக்கும் என்பது, சித்திரிக்கும் கடைக்கணிக்கும் என்பவைபோல் ஒளி என்னும் பெயரடியாப்பிறந்த வினைமுற்றென அறிக. தாது—தேனுக்கு ஆகுபெயர். (கரு)

335. வாகு குறைந்தமையால் வாகுவனென் றுன்னு
மம், ஆக வயோத்தி நகரடைந்து—மாகனகத்,
தேர்த்தொழிற்கு மிக்கானீ யாகென்ருன் செம்ம
னத்தாற், பார்த்தொழிற்கு மிக்கானைப் பார்த்து.

335. Addressing Nala, who excelled in governing the world by his right-mindedness, கார்க்கோடகன் said :—"You shall be known by the name of வாகுவன் on account of your shrunken hand. Go to the town of Oude and may you there become celebrated in the act of driving the great golden chariot."

(இ - ள்.) செம் மனத்தால் - செவ்வையான மனதினுல், பார் தொழிற்கு மிக்கானை பார்த்து - பூமி யாளுஞ் செய்கையில் மிகுந்தவனுகிய நளனைப் பார்த்து, வாகு குறைந்தமையால் - கை குறைந்ததனுல், வாகுவன் என்று—, உன் நாமம் ஆக - உன்பேர் ஆகக்கடவது; நீ அயோத்தி நகர் அடைந்து - நீ அயோத்தியா பட்டணத்தைச்சேர்ந்து, மா கனகம் தேர் தொழிற்கு - பெரிய சுவர்ண ரதம் ஓட்டும் வேலையில், மிக்கான் ஆகு - மேன்மை யுடையவனுகக்கடவை, என்ருன்—, (கார்க்கோடகன்), எ - று.

ஆக என்பது வியங்கோண்முற்று, வினையெச்சமுமாம். தொழிற்கு—குவ்வுருபு இடப்பொருளில் மயங்கிவந்தது. காமக்குரோதாதிகளின்றித் தயை தாக்ஷிணிய முதலியவை யுடையதாதலின் செம்மனத்தால் என்ருர். இது பாராளுந் தொழிலின் மேன்மையாதற்கு ஏதுவாகலின் மூல் உருபு வந்தது.

வாகுவன்—பாஹுக என்கிற ஆரியத்தின் திரிபு. பாஹு—கை, க என்பது பழிப்புப். பொருளில்வந்த விகுதி, பழிப்

பான் கையையுடையவனென்பது பொருள். வாகுகன் எனப் பாடங்கொள்ளலே தகுதி. (கச)

336. இணையாரு மில்லா னிழைத்த வுதவி, புணையா
கச் சூழ்கானிற் போனான்—பணையாகத், திண்
ணாக மோரெட்டுந் தாங்குந் திசையனைத்தும்,
எண்ணாக வேந்த னெழுந்து.

336. Nala who possessed a heart esteemed by the inhabitants of the eight corners of the world which are supported by eight huge-bodied strong elephants, leaving that place went on in the dense forest, the favor done to him by the matchless கார்க்கோடகன் being an assistance to him.

(இ - ள்.) பணை ஆகம் - பருத்த உடம்பையுடைய, திண் நாகம் ஓர் எட்டும் - பலமான யானைகள் எட்டும், தாங்கும் திசை அனைத்தும் - சுமக்கின்ற எல்லாத்திக்குகளும், எண் ஆகம் வேந்தன் - சிந்திக்கும்படியான இருதயமுள்ள நளமகாராசன், எழுந்து - அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு, இணையாரும் இல்லான் - ஒப்பில்லாதவனாகிய கார்க்கோடகன், இழைத்த உதவி- செய்த வுபகாரம், புணை ஆக - தெப்பமாக [சகாயமாக,] சூழ் கானில் - சூழ்ந்த காட்டில், போனான்—, எ - று.

எத்திசையி லுள்ளவரும் தன் உள்ளத்தின் சீரைச் சிந்தித்துக்கொண் டிருக்கும்படியானவன், ரூபம் மாறும்படி கார்க்கோடகன் செய்ததைத் தனக்குச் சகாயமென்றே கொண்டு போனான் என்பதாம். எண் நாகவேந்தன் எனப்பிரித்து இழைத்த என்பதோடு கூட்டியு முரைக்கலாம்; அந்தப்பக்ஷத்தில் இணையாருமில்லான் - நளன், சூழ்கானில் எண்ணாகவேந்தன் - கார்க்கோடகன், இழைத்த வுதவி துணையாக எழுந்து பணையாகத்திண்ணாக மோரெட்டுந்தாங்குந் திசையனைத்தும் போனான் என அநுவயமுறையிற் பொருள்கொள்க. (கரு)

337. நினைப்பெண்ணுங் காற்றசைப்ப நெஞ்சிடையே
மூளுங், கனற்புகையு வேகின்றான் கண்டான்—
பனிக்குருகு, தண்படா நீழற் றனிப்பேடை
பார்த்திரவு, கண்படா வேலைக் கரை.

337. Nala, whose mind was burning with fire which being fanned by his thought as if by a breeze emitted volumes of smoke, saw before him the sea, which was restless even at night and which washed the coast of the country where the timid male birds eyed the solitary female bird which sheltered itself beneath the shade of the long-cool creeper.

(இ-ள்.) நினைப்பு என்னும் காற்று அசைப்ப - சிந்தையாகிய காற்று அசையச் செய்வதனால், நெஞ்சிடையே - மனதிலே, மூளும் கனல் புகைய - பற்றிக்கொள்ளும் நெருப்பு புகையெழும்பி நிற்க, வேகின்றான் - வெந்துகொண்டிருக்கிற நளன், பனி குருகு - அச்சமுள்ள பறவைகள், தண் படாம் - குளிர்ச்சியான பெருங்கொடிகளினது, நீழல் - நிழலில், தனி பேடை - தனித்திருக்கின்ற பெண்பறவையை, பார்த்து—, இரவு - இராத்திரியில், கண்படா - தூங்காமலிருக்கிற, வேலை கரை - கடற்கரையை, கண்டான்—, எ - று.

மனதில் தமயந்தியை நீத்த துன்பம் நெருப்பைப்போல மூண்டு நிற்பதனால் தாபமுற்றவனாகி அங்கிருந்து கடற்கரை வழியாகச்சென்றான். துணிந்து பேடையிடஞ் செல்லாமையின் "பனிக்குருகு" என்றார். குருகு — தகுதியால் சக்கரவாகம் எனக் கொள்ளவுமாம். (கசூ)

338. கொம்ப ரிளங்குருகே கூறா திருத்தியால்
அம்புயத்தின் போதை யறுகாலால்—தும்பி
திறக்கத்தே னூறுந் திருநாடன் பொன்னை
உறக்கத்தே நீத்தேனைக் கொன்று.

338. " O thou young bird, perched on the bough of the tree! You have not a word to say to me who deserted in her sleep, the beautiful daughter of the king of the excellent country of Vidarpa, where the beetles open with their six legs the bud of the lotus flower, thereby causing the honey to gush out."

(இ - ள்.) கொம்பர் இள குருகே - மரக்கொம்பின்மேலிருக்கிற இளமையான பக்ஷியே, அம்புயத்தின் போதை - தாமரை மொட்டை, அறு காலால் - ஆறு கால்களினாலே, தும்பி திறக்க - வண்டுகள் திறக்கையில், தேன் ஊறும் - தேன் சுரக்

கும்படியான, திரு நாடன் - சிறப்பான விதர்ப்பநாட்டையுடையவனது, பொன்னை - பொன்போன்ற மகளை, உறக்கத்தே நீத்தேனுக்கு - தூக்கத்தில் விட்ட எனக்கு, ஒன்று - ஒரு பேச்சையும், கூறாது இருத்தி - சொல்லாமலிருக்கிறாய், எ - று. ஆல் - அசை.

நளன் கடற்கரையில் போகும்போது தமயந்தியை நீத்த விசனத்தினால் இவ்வாறு நினைத்துச் சொல்லிக்கொண்டு போனானென்பதாம். (கள)

339. புன்னை நறுந்தாது கோதிப் பொறிவண்டு, கன்
னிப் பெடையுண்ணக் காத்திருக்கும் — இன்ன
ருள்கண், டஞ்சினா னாவி யழிந்தா னறவுயிர்த்
து, நெஞ்சினா லெல்லா நினைந்து.

339. Nala, observing the sweet grace with which the spotted beetle, after having picked with its legs the beautiful fragrant pollen of the punnai flower, waited till the fair female bee first imbibed the honey, was disturbed in his mind and heaved a deep sigh, and pondering over all tbat he had done, he felt his life as it were ebbing away.

(இ - ள்.) புன்னை நறு தாது - புன்னைப் பூவின் வாசனையுள்ள பூந்தாதை, கோதி - அலகினால் குத்தி, பொறி வண்டு - புள்ளிகளுள்ள வண்டானது, கன்னி பெடை - அழகிய பெண்வண்டு, உண்ண - (அத்தேனை) யுண்ணுதற்கு, காத்திருக்கும் - காத்துக்கொண்டிருக்கின்ற, இன் அருள் கண்டு - இனிமையான கிருபையைப் பார்த்து, அஞ்சினான் - பயப்பட்டவனாகி, அற உயிர்த்து - மிகப் பெருமூச்செறிந்து, நெஞ்சினால் - மனதினால், எல்லாம் நினைந்து - தான் செய்தவைகளையெல்லாம் நினைத்து, ஆவி அழிந்தான் - உயிரழியப் பெற்றான், [மூர்ச்சித்தான் நளன் என்கிறபடி], எ-று.

நாலறிவுயிரான தும்பியும் பெண்பால் வைத்த அருளை யான் கொன்றேனே யென்று அறத்துக்கு அஞ்சினானென்பதாம். ()

40. காதலியைக் காரிருளிற் கானகத்தே கைவிட்ட
பாதகனைப் பார்க்கப் படாதென்றோ—மாதங்

அளிக்கின்ற வாழிவா யாங்கலவ வோடி
ஒளிக்கின்ற தென்னோ வுரை.

340. "O crab! Tell me why you thus run away from me and hide yourself in the roaring ocean. Is it because you think you should not look upon the face of a sinner like myself, who deserted is dear consort in the thick darkness of the forest? or is it from any other reason?"

(இ - ள்.) அலவ - ஓ நண்டே, காதலியை - பிரியமான நாயகியை, கார் இருளில் - மிகுந்த இருட்டிலே, கானகத்தே கைவிட்ட பாதகனை - காட்டிலே அறவிட்ட பாவியை [என்னை,] பார்க்க படாது என்றோ - பார்ப்பது கூடாதென்று நினைத்தோ, நாதம் அளிக்கின்ற ஆழிவாய் - தொனியை யுண்டாக்குகின்ற சமுத்திரத்தில், ஓடி ஒளிக்கின்றது - (நீ) ஓடி ஒளித்துக் கொள்ளுதல், என்னோ - (வேறு காரணம்) யாதோ, உரை - சொல், எ - று. ஆங்கு - அசை.

இங்ஙனம் நண்டைநோக்கி நளன் கூறினான். இதையும் பாவேப் பிரயோகமாக் கொள்ளலாம். [பெயரியல்-ருசு-வது] சூத்திரத்தினால் அலவ என்று விளியுருபாயிற்று. (கக)

341. பானலே சோலைப் பசுந்தென்றல் வந்துலவுங்
கானலே வேலைக் கழிக்குருகே—யானுடைய
மின்னிமைக்கும் பூணாளவ் வீங்கிருள்வா யாங்கு
ணர்ந்தால், என்னினைக்குஞ் சொல்வீ ரெனக்கு.

341. "O thou dark-hued kuvali flower! O thou sea shore on which blow the fresh south winds which pass through the groves! O crane, who art in the gulf adjoining the sea! Tell me what will be the thoughts of my wife, who is adorned with glittering jewels, when she awakes in that dense forest."

இ - ள்.) பானலே - நீலோற்பலமே, சோலை - தோட்டங்களோடு கூடிய, பசுந்தென்றல் - பசுமையான் தென்றற் காற்று, வந்து உலவும் - வந்து வீசுகின்ற, கானலே - கடற்கரையே, வேலை கழி குருகே - கடலைச்சேர்ந்த கழியினிடத்துள்ள நாராய், யான் உடைய - யான் கலியாணஞ் செய்துகொண்ட,

மின் இமைக்கும் பூணுள் - காந்தி விளங்கு மாபரண முடைய தமயந்தி, அவ் வீங்கு இருள்வாய் - அந்தப் பெருத்த இரவில் உணர்ந்தால் - விழித்துக் கொண்டால், என் நினைக்கும் - யாது நினைப்பாள், எவக்கு சொல்வீர் - எனக்குச் சொல்லுங்கள், எ - று. ஆங்கு - அசை.

சோலையென வேறிருத்தலால் கானல் என்பது கனாக்கே கொள்ளப்பட்டது. (௨0)

342. போவாய் வருவாய் புரண்டு விழுந்திரங்கி
நாவாய் குழற நடுங்குறுவாய்—தீவாய்
அரவகற்று மென்போல வார்கலியே மாதை
இரவகற்றி வந்தாய்கொ லின்று.

342. "O sea i you roll backwards and forwards, and roaring tremble shaking the ships that float on the surface. Have you also, like myself, who saved the serpent from the fire, deserted your wife this night?"

N.B.—The king is troubled for having parted his family and is trembling while his tongue falters.

(இ - ள்.) வார்கலியே - சமுத்திரமே, போவாய் வருவாய் - போகிறாய் (மறுபடி) வருகிறாய், புரண்டு விழுந்து—, இரங்கி - ஒலித்து (=பரிதவித்து), நாவாய் - கப்பல் (=நாக்கோடுகூடிய வாய்), குழற - அலைய (=தடுமாறிப்போக), நடுங்குறுவாய் - நடுங்குகின்றாய் (ஆதலின்,) தீவாய் அரவு அகற்றும் - நெருப்பி னின்றும் பாம்பை நீக்கின, என் போல - என்னைப்போல் (நீயும்,) மாதை - பெண்பிள்ளையை, இன்று - இன்றைக்கு, இரவு - இராத்திரியில், அகற்றி வந்தாய்கொல் - நீங்கி வந்தை யோ, எ-று.

இதில் தனக்குங் கடலுக்குஞ் சிலேடை யிருப்பது காண்க. இவ்வாறு நளமகாராசன், தியரத்தோடு கடற்கரையில் சென் றது, பொருவியற்றிணையின் பாகுபாடான சுரநடை யென்ப தோடு ஒத்திருப்பதனால் அத்திணையி னோர்துறையாகக் கொள் ளவேண்டும். தமயந்தி புலம்பிச்சென்றதும் முதுபாலையோ டொத்திருத்தலி னிவ்வாறே. குறையுங் குற்றமு மில்லாத்

ஆரிய வலங்கார நூலின்படி இது கருணரசத்திற் சேர்ந்து சஞ்சாரி பாவங்களுள் அடங்கும். (உக)

343. முன்னீர் மடவரர் முறுவற் றிரள்குவிப்ப
நன்னீ ரயோத்தி நகரடைந்தான்—பொன்னீர்
முருகுடைக்குந் தாமரையின் மொய்ம்மலரைத்
அருகுடைக்கு நன்னாட் டரசு. [தும்பி

343. The king of the country of Nidatha, where the beetles approaching the excellent flower of the lotus, which surpasses the natural beauty of gold, cause the honey to flow out of it, passed along the sea-shore where the maidens laughed immoderately at his appearance, and reached tho fertile town of Oude.

(இ - ள்.) பொன் நீர் - பொன்னின் குணமாகிய, முருகு உடைக்கும் - அழகை, உடைந்துபோகச் செய்கிற [பொன்னி லும் அழகான என்கிறபடி,] தாமரையின்—, மொய் மலரை - பெருமையான பூவை, தும்பி - வண்டுகள், அருகு - சமீபத் தில் [கிட்டச்சென்று,] உடைக்கும் - தேன் ஒழுகும்படி மலர்த்துகிற, நன்னாட்டு அரசு - நல்ல நிடதநாட்டின் அரசன், முன்னீர் - கடற்கரையிலுள்ள, மடவார் - பட்டினப் பெண் கள், முறுவல் திரள் - சிரிப்பின் கூட்டத்தை, குவிப்ப - சேர்க்க [மிகச்சிரிக்க,] நல் நீர் - நல்ல நீர்வளமுள்ள, அயோத்தி நகர் - அயோத்தியா பட்டணத்தை, அடைந்தான் - சேர்ந் தான், எ-று.

அரசனுடைய விகாரரூபத்தைக் காண்பது சிரித்தற்கேது.

பொன் நீர் - பொன்னின் குணமுள்ள, முருகு உடை - தேனை யுடைய, குந்தா - குந்திநிற்காத [படிந்துநிற்கிற,] மரையின் - தாமரையின், எனவும் உரைக்கலாம். அதுவலின்ம.

முன்னீர் — முந்திப்படைத்த நீர் ; கடலுக்கு ஆகுபெயர். ஜலத்தை முதலிற்படைத்தார் கடவுள் என்று சாஸ்திரம்; இச்சொல் முந்நீர் எனத் தந்நகர முடையதாயிருக்கின், அதற் குப்பொருள், படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் ஆகிய மூன்று தொழிலுஞ் செய்யு நீர் என்பதாம், ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மழைநீர் ஆகிய மூன்றுநீர் எனப் பொருளுரைப்பாரு முளர். ()

344. மான்றேர்த் தொழிற்கு மடைத்தொழிற்கு மிக்
கோனென், றூன்றேய்க்கும். வேலா னுயர்நற
வத்—தேன்றோய்க்குந், தார்வேந்தற் கென்வரவு
தானுரைமி னென்றுரைத்தான், தேர்வேந்தன்
வாகுவனாய்ச் சென்று.

344. King Nala, having gone there under the name வாகுவன் told the attendants to inform the king who possessed a lance strong enough to pierce the flesh of his adversaries, and who was adorned with a garland wet with excellent and forgrant honey, of his arrival, and also to tell him that he was an adept in the art of driving a horse-chariot and of cooking.

(இ - ள்.) தேர் வேந்தன் - நளமகாராசன், வாகுவன் ஆய்ச்சென்று - வாகுவனென்னும் பெயரை யுடையவனாய்ப் போய், மான் தேர் தொழிற்கும் - குதிரைகட்டிய தேரைச்செலுத்துந் தொழிலுக்கும், மடை தொழிற்கும் - சோற்றைச் சமைக்குந் தொழிலுக்கும், மிக்கோன் என்று - (நான்) விசேஷமானவனென்று, ஊன் தேய்க்கும் - பகைவருடைய மாமிசத்தை நாசப்படுத்தவல்ல, வேலான் - வேலையுடையவனாகிய, உயர் நறவம் தேன் - உயர்வான வாசனையுள்ள தேனில், தோய்க்கும் தார் வேந்தற்கு - நனைக்கப்பட்டிருக்கிற மாலைதரித்த அரசனுக்கு, என் வரவு - என்னுடைய வருகையை, உரைமின் என்று - சொல்லுங்களென்று, உரைத்தான் - சொல்லினான், எ - று. தான் - அசை.

ஊன் தேய்க்கும் வேலான் என்பதைத் தேர்வேந்தனுக்கு விசேஷணமாகவும் உரைக்கலாம். இவ்வாறு தூதரோடு சொன்னான். உரைமின் - [வினையியல் கஅ - வது] சூத்திரத்தினால் ஏவற்பன்மைக்கு மின் விகுதிவந்தது. ஊன்றேய்க்கும் வேலான் என்பது, தார்வேந்தன் என்பதோடு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையா முடிந்தது. மான்—னகரம் சாரியை [உருபு - கூ - சூத்திரம்.] நான்மிக்கோன் என்றது ஓரிடம் பிறவிடந் தழுவியது.

௨௩

345. அம்மொழியைத் தூத ரரசற் கறிவிக்கச்
செம்மொழியாத் தேர்ந்ததனைச் சிந்தித்தே-இம்

மொழிக்குத், தக்கானை யிங்கே தருமி னென்ன
வுரைக்க, மிக்கானுஞ் சென்றான் விரைந்து.

345. When the messengers had delivered that message to the king, he thought over it, and believing it to be true, told them to bring him the man who was able to utter those words. And Nala hastened into his presence.

(இ - ள்.) அம் மொழியை - அந்தப் பேச்சை; தூதர் - செய்தியறிவிப்போர், அரசற்கு அறிவிக்க - அவ்வரசனுக்குத் தெரிவிக்கையில், அதனை சிந்தித்து - அப்பேச்சை யாலோசித்து, செம் மொழி ஆ தேர்ந்து - சத்திய வசனமாகத் தெளிந்து, இம்மொழிக்கு தக்கானை - இப்பேச்சுக்குத் தகுந்த யோக்கியதை யுடையவனை, இங்கே தருமின் என - இவ்விடத்தில் இட்டுக்கொண்டு வாருங்களென்று உரைக்க - (அயோத்தி யரசன்) சொன்னதனால், மிக்கானும் - மேலான நளனும், விரைந்து சென்றான் - துரிதப்பட்டுச் சென்றான், எ-று.

உரைக்க வென்னுஞ் செயவெ னெச்சம் இங்கு இறந்தகாலத்தில் வந்தது. மிக்கானும்—எச்சவும்மை. மிக்கான்—மிகு என்னும் முதனிலைமேற் பிறந்த இறந்தகால வினையாலணையும்பெயர்; மிகு - பகுதி இரட்டிக் காலங்காட்டியது, ஆன் - விகுதி. (உச)

346. பொய்யடையாச் சிந்தைப் புரவலனை நோக்கித்
தன், செய்ய முகமலர்ந்து தேர்வேந்தன்-ஐயாநீ
எத்தொழிற்கு மிக்கா னியாது பெயரென்றான்
கைத்தொழிற்கு மிக்கானைக் கண்டு.

346. Looking at Nala, into whose thoughts a lie never entered, the king of Oude, his beautiful countenance blooming, asked ;—" Sir, in what work do you excel? What is your name?" Then, addressing the king of Oude who excelled in the great art of governing.

(இ - ள்.) பொய் அடையா சிந்தை - பொய் சேராத நினைப்புள்ள, புரவலனை நோக்கி - நளமகாராசனைப் பார்த்து, தன் செய்ய முகம் மலர்ந்து - தன்னுடைய செம்மையான முகம் மலரப்பெற்று, தேர் வேந்தன் - அயோத்தி யரசன், ஐயா நீ—, எத்தொழிற்கு மிக்கான் - எந்தத்தொழிலில் மிகுந்தவன்,

யாத் பெயர் - உன்பேர் என்ன, என்றான்—, * கைத்தொழிற்கு - மேன்மையான தொழிலில் [அரசாட்சியில்,] மிக்கானை கண்டு - மேலான அவ்வயோத்தி மன்னனைப் பார்த்து, எ - று.

* இது பிற்பாட்டோடு சேரத்தக்கது. கைத்தொழிற்கு மிக்கானைக்கண்டு என்பதற்கு நளனைக்கண்டு இப்படி யுரைத்தானெனப் பொருள் கூறலாமாயினும் முதலடியோடு கூறியது கூறலாம், ஆதலின் சிறப்பிலதாம். புரவலன் - புரத்தலிலே வல்லவன், புரத்தல் - காத்தல்.

கையென்பது படைவகுப்புக்கும் பேராதலால் படைவகுப்புத் தொழிலில் மிக்கானெனவும் பொருள் கூறலாம். கையிற் செய்யவல்ல எல்லாத் தொழிலிலும் எனப்பொருள் கூறினும் அமையும். கை - சிட்சி, மேன்மைக்கும் பெயர் [மெய் - புணரியல் - ௩ - ஆம்] சூத்திரத்தினல் மிக்கானியாது எனவந்தது. செம்மையில் மை கெட, பெயரெச்ச விகுதியாகிய அ வர முன்னின்ற மகரம் யகரமாத்திரிந்து தனிக்குறின் முன்னொற்றாகிய அது இரட்டி, செய்ய ஆயிற்று. மலர்ந்து என்னுஞ் சினைவினை என்றானென்னு முதல்வினை கொண்டது. (உரு)

347. அன்ன மிதிப்ப வலர்வழியுந் தேறல்போய்ச்
செந்நெல் விளைக்குந் திருநாடர்—மன்ன
மடைத்தொழிலுந் தேர்த்தொழிலும் வல்லன்
யா னென்றான், கொடைத்தொழிலின் மிக்கான்
குறித்து.

347. Nala, who excelled in charity, said :—" O king of the inhabitants of the excellent country in which the honey which flows from the lotus flowers, on which the swans tramble, causes the good paddy to grow! 'I excel in cookery and in the art of chariot-driving.'

(இ - ள்.) கொடை தொழிலில் மிக்கான் - ஈகையில் மிகுந்தவனாகிய [வுள்ளவிகிய] நளன், குறித்து - தன் பேச்சக்கு இலக்காகவைத்து, அன்னம் மிதிப்ப - அம்சபக்ஷிகள் மிதிப்பதனால், அலர் வழியும் - தாமரைமலர்களினின்றும் வழிகின்ற, தேறல் போய் - தேன் ஓடி, செந் நெல் - செந்நெற்

பயிரை, விளைக்கும் - விளையச் செய்கிற, திருநாடர் மன்ன - மேன்மையான நாட்டி லுள்ளவர்க்கு அரசனே, யான்—, மடைத்தொழிலும் - சமைக்குந் தொழிலிலும், தேர் தொழிலும் - தேர்செலுத்துந் தொழிலிலும், வல்லன் - சாமார்த்திய முடையேன், என்றான்—, எ-று.

வல்லன்—தன்மை யொருமைக் குறிப்பு முற்று. சென்னல் எனப் பாடமோதி தேட்கெண்டையென்னு மீன்களை வளர்க்கிற எனப் பொருள்கொள்ளக் கூடுமாயினும் அது சிறப்பன்றென்க. (உசு)

348. என்னை யிருங்கானி னீத்த விகல்வேந்தன்
தன்னைநீ நாடுகெனத் தண்கோதை—மின்னுப்
புரைகதிர்வேல் வேந்தன் புரோகிதனுக் கிந்த
உரைபகர்வ தானா ளுணர்ந்து.

348. Damayanti, knowing him to be a man of discernment, said to the family priest of king Bhima, who was armed with a lance as bright as lightning, "Go and find out the hero Nala who deserted me in the wide forest."

(இ - ள்.) தண் கோதை - குளிர்ச்சியான மாலையைத் தரித்தவள் [தமயந்தி,] உணர்ந்து - (இவன் அறிய வல்லவனென்று) தெரிந்து, மின்னு புரை - மின்னலை ஒத்திருக்கிற, கதிர் வேல் வேந்தன் - காந்தியுள்ள வேலைத்தரித்த வீமராசனுடைய, புரோகிதனுக்கு - வைதிக காரியஞ் செய்விக்கும் ஆசாரியனுக்கு, என்னை—, இரு கானில் நீத்த - பெரியகாட்டில் விட்ட, இகல் வேந்தன் தன்னை - வீரமுள்ள நளமகாராசனை, நீ நாடுக என - நீ தேடியறி என்று, இந்த உரை - இந்தப்பேச்சை, பகர்வது ஆனாள் - சொன்னாள். எ - று.

பகர்வது - பகர்தல், ஆனாள் - உண்டாகப்பெற்றாள்; சொல்லலானான் முதலியவைகளையும் மிவ்வாறே கொள்க. "மின்பின்பன் கன் தொழிற்பெயரனைய" என்னுஞ் சூத்திரத்தினால் உகரச்சாரியைப்பெற்று மின்னு என்றாயிற்று. "இயல்பினும் விதியினும்" என்கிற பொதுவிதியால் வலிமிகுந்தது. 'புரோகிதனுக்கு' என நான்கனுருபு கோடற்பொருளில் வந்தது. தண்கோதை—அன்மொழித்தொகை. (உஎ)

[தமயந்தி புரோகிதனுக்கு நளனைக்கண்டுபிடிக்கு முபாய முரைத்தது.]

349. காரிருளிற் பாழ்மண்ட பத்தேதன் காதலியைச்
சோர்துயிலி னீத்த றுணிவன்றோ — தேர்வேந்
தற், கென்றுரைத்தா னேர்நின் றெதிர்மாற்றந்
தந்தாரைச், சென்றறிந்து வாவென்றா ளோர்ந்து.

349. Damayanti after consideration spake thus:—"Return after finding him out who confronts you and gives an answer to the question, 'Was it not courageous in the Chariot-driving king to desert his beloved consort in the thick darkness, leaving her in the ruined Mandapam when sleep had overcome her senses?'"

(இ-ள்.) கார் இருளில் - கரிய இருளிலே, பாழ் மண்டபத்தே—, தன் காதலியை - தன்னுடைய ஆசைகூர்ந்த மனைவியை, சோர்துயிலில் நீத்தல் - மனமோய்ந்திருக்கும்படியான தூக்கத்தில் விட்டுப்போதல், தேர் வேந்தற்கு - தேராளு மரசனுக்கு, துணிவன்றோ - தைரிய மல்லவோ, என்று அறைந்தால் - என்று சொன்னால், நேர் நின்று - எதிரில் நின்று, எதிர் மாற்றம் தந்தாரை - மறுமொழி கொடுத்தவரை, சென்று அறிந்துவா - போய்த் தெரிந்துகொண்டு வா, என்றாள் ஓர்ந்து - என்று நிச்சயித்துச் சொன்னாள் (தமயந்தி), எ-று.

இச்சங்கதி தனக்கு மவனுக்குமே தெரிந்த ரகசியமாதலால் குத்துப்பாடாக இதை யெடுத்துரைக்கும்போது அக்குத்துப்பாடு நெஞ்சிலுறைத்து அவனே மறுமொழி கூறலாவா னென்பது ஓர்ந்தென்பதின் கருத்து. தந்தாரை யென்பது உயர்வினால் ஒருமையிற்பன்மை. சோர் துயில் — வினைத்தொகைத் தொடர். கருமையான இருள் - காரிருள், கருமை - பெருமை, கறுப்புமாம், நெருங்கிய இருட்டு என்றபடி. (௨௮)

350. மின்னாடு மால்வரையும் வேலையும் வேலைசூழ்
நன்னாடுங் கானகமு நாடினான்—மன்னு
கடந்தாழ் களியானைக் காவலனைத் தேடி
யடைந்தா னயோத்தி நகர்.

350. Having travelled over high mountains upon which the lightning played, and over seas, as well as through the good countries surrounded by the seas and through the forests, he entered the town of Oude, in search of king Nala, who (once) possessed standing and rutting elephants.

(இ-ள்.) [அந்தப் புரோகிதன்] மின் ஆடும் - மின்னல் விளங்கப்பெற்ற, மால் வரையும் - பெரிய மலைகளிலும், வேலையும் - சமுத்திரத்திலும், வேலைசூழ் நல் நாடும் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த நல்ல தேசங்களிலும், கானகமும் - காடுகளிலும், நாடினன் - சென்றவனாகி, மன்னு - நிலைபெற்ற, கடம் தாழ் - மதப்பெருக்கு ஒழுகப்பெற்ற, களி யானை காவலனை - மதயானையையுடைய நளமகாராஜனை, தேடி—, அயோத்தி நகர் அடைந்தான் - அயோத்தியா பட்டணத்தைச் சேர்ந்தான், எ-று.

மின் நாடு எனவும் பிரியும், மேகமண்டலத்தை யளாவியது என்றபடி. வேலை என்பது கடனடுவிலுள்ள தீவுகளை.

கடம்—வடசொல், யானைக்கன்னத்தின்பெயர், அதில் வழியும் மதநீருக் காகுபெயராயிற்று. (உகூ)

451. கானகத்துக் காதலியைக் காரிருளிற் கைவிட்
டுப், போனதுவும் வேந்தற்குப் போதுமோ —
தானென்று, சாற்றினா னந்தவுரை தார்வேந்தன்
றன்செவியி, லேற்றினான் வந்தா னெதிர்.

351. "Is it fit that a king should desert his wife in the forest and in the thick darkness?" Thus spake (புரோகிதன்) and Nala, having heard those words, confronted him thus.—

(இ-ள்.) கானகத்து - காட்டில், காதலியை - மனைவியை, கார் இருளில் - பேரிருளில், கைவிட்டு போனதுவும், விட்டு நீங்கிய செயலும், வேந்தற்கு போதுமோ, என்று சாற்றினான் - அரசனுக்குத் தகுமோவென்று சொன்னான் (புரோகிதன்;) அந்த உரை - அந்த வார்த்தையை, தார் வேந்தன் - நளன், தன் செவியில் ஏற்றினான் - தன்காதிற் கொண்டவனாகி, எதிர் வந்தான் - (புரோகிதனுக்கு) எதிரிலே வந்தான், எ-று.

தான் - அசை. ஓ - எதிர்மறை. (௩0)

[எதிரில்வந்து நளன் சொல்லிய மறுமொழி.]

352. ஒண்டொடி தன்னை யுறக்கத்தே நீத்ததுவும்
பண்டை விதியின் பயனேகாண்—தண்டரளப்
பூத்தாம வெண்குடையான் பொன்மகளை வெவ்
வனத்தே, நீத்தானென் றையுறே னீ:

352. "Consider the desertion in her sleep of the wife adorned with glittering bangles, as the predestined result of Fate, and do not suppose that the king, whose white umbrella is adorned with circlets of cool pearls, abandoned the beautiful maiden in the sultry forest," said Nala.

(இ-ள்.) ஒள் தொடி தன்னை - பிரகாசமான வளையலணிந்த காதலியை, உறக்கத்தே நீத்ததுவும் - தூக்கத்தில் கைவிட்டதும், பண்டை விதியின் பயனே - பழமையான விதியின் பலனே, காண் - யோசி; தண் தரளம் பூ தாமம் - குளிர்ச்சியான முத்துக்களின் அழகிய மாலைகள் சூழ்ந்த, வெள் குடையான் - வெள்ளைக்குடையுள்ள அரசன், பொன் மகளை - பொன் போன்ற பெண்ணை, வெம் வனத்தே நீத்தானென்று - வெப்பமான காட்டிலே விட்டானென்று, நீ ஐயுறேல் - நீ சந்தேகப் படாதே, எ - று. பொன் - திருமகளுமாம்.

ஐயுறேல்—எதிர்மறை யேவலொருமை. (௩௧)

353. எங்க ணுறைந்தனைகொ லெத்திசைபோய் நாடி
னைகொல், கங்கைவள நாட்டார்தங் காவலனை—
அங்குத், தலைப்பட்ட வாறுண்டோ சாற்றென்
றாள் கண்ணீர், அலைப்பட்ட கொங்கையா
ளாங்கு.

353. Damayanti, upon whose breasts her tears flowed in wavelets, said:—"Tell me where you went. In what corner of the earth did you seek for my husband, the king of the fertile country of Nidatha, surrounded by the water of the Ganges? Did anything relating to this matter happen?"

(இ - ள்.) [இச்செய்தி தெரிந்து குண்டினபுரஞ் சென்ற புரோகிதனை நோக்கித் தமயந்தி] கண்ணீர் - கண்ணீரானது,

அலைப்பட்ட - அலைகளைக்கொண் டிருக்கின்ற, கொங்கையாள் - தனங்களையுடையவளாகி, எங்கண் உறைந்தனை - எங்கேபோயிருந்தாய்; கங்கை வள நாட்டார்தம் காவலனை - கங்கைசூழ்ந்த வளப்பமுள்ள நீடநாட்டாருடைய அரசனாகிய என் நாயகனை, எத்திசை போய் நாடினை - எந்தத் திக்கிற்சென்று தேடினாய், அங்கு - நீ சென்ற இடங்களில், தலைப்பட்ட ஆறு - நேர்பட்ட வகை, உண்டோ—, சாற்று என்றாள் - சொல்லென்று சொன்னாள், எ - று.

கொல் - இரண்டும், ஆங்கும் - அசை. தலைப்படுதல் - நேர்படுதல். (௩௨)

354. வாக்கினான் மன்னவனை யொப்பான் மறித்தொரு
கால், ஆக்கையையே நோக்கி னவனல்லன் — பூக்
கமழும், கூந்தலாய் மற்றக் குலப்பாக னென்
றுரைத்தான், ஏந்துநூன் மார்ப னெடுத்து.

354. That Brahmin, who wore upon his breast the sacred thread, said:—"That charioteer, in his speech resembles a king, and again, if we look at his body, he does not appear a king."

(இ - ள்.) ஏந்தும் நூல் மார்பன் - பூணூலைத் தாங்கிய மார்பையுடைய அந்தப் பிராமணன், பூ கமழும் கூந்தலாய் - மலர் வாசிக்கின்ற கூந்தலை யுடையவளே, அ குல பாகன் - (நீ சொல்லியபடி பரீக்ஷிக்கப்பட்ட) அந்த மேன்மையான தேர்ப்பாகனொருவன், வாக்கினால் - பேச்சினாலே, மன்னவனை ஒப்பான் - அரசனை ஒத்திருக்கின்றான், மறித்து ஒருகால் - திரும்பி யொருதரம், ஆக்கையையே நோக்கில் - உடம்பைப் பார்த்தாலோ, அவன் அல்லன் - அரசனல்லன், என்று எடுத்து உரைத்தான் - என்று விளங்கக் காட்டிச்சொன்னான், எ-று. மற்று - அசை.

பூக்கமழும் — "பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்" என்றதனால் வன்மையுந் தோன்றியது. (௩௩)

355. மீண்டோர் சுயம்வரத்தை வீமன் திருமடந்தை
பூண்டாளென் றந்தண்நீ போயுரைத்தால் —
நீண்ட, கொடைவேந்தற் கித்தூரந் தேர்க்

கோலங் கொள்வான், படைவேந்த னென்றுள்
பரிந்து.

355. "O Brahmin! If you go and say to that charitable king that the excellent daughter of Bhima is holding another Swayamveram ceremony, king Nala, the possessor of armies, will come to this distant place in his disguise of a charioteer." Thus spoke Damayanti, with a troubled mind.

(இ-ள்.) [அதைக்கேட்டுத் தமயந்தி] அந்தண - வேதியனே, வீமன் திரு மடந்தை - வீமராசனுடைய சிறப்புள்ள மகள், மீண்டு - மறுபடியும், ஓர் சுயம்வரத்தை பூண்டாள் என்று - ஒரு சுயம்வரச்சடங்கை ஏற்றுக் கொண்டாளென்று, நீ போய் உரைத்தால் - நீ போய்ச் சொன்னால், நீண்ட கொடை வேந்தற்கு - மிகுந்த ஈகையுள்ள அவ்வரசனுக்கு, படை வேந்தன் - சேனைகளையுடைய நளமகாராசன், இத்தூரம் - இவ்வளவுதூரத்துக்கு, தேர் கோலம் கொள்வான் - தேரோட்டுங் கோலத்தைப்பூண்பான், என்றுள் பரிந்து - என்று இரங்கிச் சொன்னாள், எ - று.

பரிந்து - அன்புகூர்ந்து, என்னவுமாம். சுயம்வரம்—தானே புருஷனை ஏற்படுத்திக்கொள்ளல். (கூச)

356. எங்கோன் மகளுக் கிரண்டாஞ் சுயம்வரமென்
றங்கோர் முரச மறைவித்தான்—செங்கோலாய்
அந்நாளு நாளை யளவென்று ணந்தணன்போய்த்
தென்னனுந் தாரானைச் சேர்ந்து.

356. That Brahmin, having departed, came to the king of Oude, who wore a garland which excelled all others in beauty, and said:—"O king! A second Swayamveram is being held for Damayanti, the daughter of our monarch, who has commanded the drum to be beaten. The time is within to-morrow."

(இ - ள்.) அந்தணன் போய் - புரோகிதன் போய், தென் ஆளும் தாரானை - அழகை யாளுகின்ற மாலையையுடைய அயோத்தி யரசனை, சேர்ந்து—, செங்கோலாய் - அரசனே, எங்கோன் - எங்களரசன், மகளுக்கு - தன்மகளாகிய தமயந்தி

க்கு, இரண்டாம் சுயம்வரம் என்று - இரண்டாவது சுயம்வரம் நடக்கின்றதென்று, அங்கு - அவ்விடத்தில், ஓர் முரசம் அறைவித்தான் - ஒரு பேரிகையை யடிக்கச் செய்து, அக்நாளும் - அந்தத்தினமும், நாளை அளவு - நாளைவரையி லிருக்கின்றது, என்முன்,—எ - று.

தென் என்பது இசையுமாம்; ஆகவே வண்டிசைப்பாட்டை யாளுகின்ற தாரான் எனவுமுரைக்கலாம்.

அந்தணன்—அழகிய தண்மையுள்ளவன், தண்மை - குளிர்ச்சி, அதாவது கிருபை; காரண விடுகுறிப்பெயர். அறைவித்தான்—முற்றெச்சம். (௩௫)

357. வேத மொழிவாணன் மீண்டுஞ் சுயம்வரத்தைக்
காதலித்தாள் வீமன்றன் காதலியென்— றோதி
னுன், என்செய்கோ மற்றிதனுக் கென்றா னிகல்
சீறும், மின்செய்த வேலான் விரைந்து.

357. புரோகிதன் who was skilled in the Vedas, said:—"The daughter of Bhima wishes for a second Swayamvaram." And to this, the king of Oude, who was furious against his adversaries, and who possessed a lance which emitted lightning, replied:—"What shall I do in this matter?"

(இ - ள்.) வேத மொழி வாணன் - வேத சாஸ்திரங்களில் வல்லவனாகிய புரோகிதன், வீமன் தன் காதலி - வீமன் மகள், மீண்டும் - திரும்பியும், சுயம்வரத்தை காதலித்தாள் என்று - சுயம்வரத்தை விரும்பினாளென்று, ஓதினன் - சொன்னான், இதனுக்கு என்செய்கோ - இதற்கு என்னசெய்வேன், என்றான் விரைந்து - என்று துரிதப்பட்டுச் சொன்னான், (யாரெனில்) இகல் சீறும் - சத்துருக்களைக் கோபிக்கின்ற, மின் செய்த வேலான் - மின்னலை யுண்டாக்கும் வேலையுடைய அயோத்தியரசன், எ - று. மற்று - அசை.

தமயந்தி மறு சுயம்வரத்தை விரும்பினாளென்று புரோகிதன் சொன்னானே அதற்கு என்செய்வே னென்று கனை நோக்கி அரசன் விரைந்து சொன்னா னென்பதாம். செய்கு — தன்மை

யொருமை எதிர்காலவினைமுற்று; கு - விகுதியே காலங்காட்டும், ஓ—தன்பக்குறிப்பு.

. சுயம்வரத்தில் அயோத்தியரசன் தன்மீது மிக்ககாதல்கொண்டதை யறிந்திருப்பதினால், தமயந்தி அங்ஙனம் அவனுக்கே தெரிவித்தாள். "ஆசை கொண்டான் பித்துங் கொண்டான்" என்கிற பழமொழிப்படி, அவ்வரசன் இச்செய்தி மெய்யென்றே நம்பி பிரயாணமானானென அறிக. நளன் அவனிடத்துத் தேர்ப்பாகனா யிருப்பதனால் அவசியம் இக்கு வருவான் என்பது முக்கியக்கருத்து. (௩௬)

358. குறையாத கற்பினாள் கொண்டானுக் கல்லால்
இறவாத வேந்திழையா ளின்று—பறிபீறி
நெல்லிற் பருவரா லோடு நெடுநாடா
சொல்லப் படுமோவிச் சொல்.

358. "King of the extensive country in which the large வரால் fish, forcing themselves out of the bag into which they are thrown jump into the field of corn, Can Damayanti, whose disposition is full of chastity, and who thinks of no one else save her husband, be capable, this day, of such speech?"

(இ-ள்.) [அதற்கு நளன் சொன்னது] பறி பீறி - மீன் போடுகின்ற கொடலையைப் பீறிக்கொண்டு, நெல்லில் - நெற்பயிரில், பரு வரால் ஓடும் - பருத்த வரால்மீன் ஓடப்பெற்ற, நெடுநாடா - பெரிய நாட்டையுடைய அரசனே, குறையாத கற்பினாள் - நிறைந்த பதிவிரதா குணமுள்ள, கொண்டானுக்கு அல்லால் - கலியாணஞ் செய்துகொண்டவனுக்கல்லாது, இறவாத - (தன்னை) செலுத்தாத, ஏந்திழையாள் - தமயந்தி, இன்று - இன்றைக்கு, இச்சொல் சொல்லப்படுமோ - இந்தப் பேச்சை சொல்லத் தருவளோ, எ - று.

கற்பினாள் என்னுங் குறிப்புமுற்று ஈண்டு பெயரெச்சமாகக் கொள்ளப்பட்டது. (௩௭)

359. என்பேதை யெறிகின்ற மாலை யெழினளன்றன்
முன்னே விழுந்ததுகாண் முன்னாளில் — அன்

னதற்குக், காரணந்தா னீதன்றோ வென்றான்
கடாஞ்சொரியும், வாரணந்தா னன்னான்மதித்து.

359. The king of Oude who resembled a rutting elephant esteeming the words of the புரோகிதன் said:—"The garland of flowers intended to be cast on me at the former Swayamveram fell on the beautiful Nala. Did not that happen in order to cause this second event?"

(இ - ள்.) கடாம் சொரியும் - மதநீரைப் பொழிகின்ற, வாரணம் அன்னான் - யானையையொத்த அயோத்திராசன், மதித்து - (புரோகிதன் பேச்சை) மெய்யாக மேற்கொண்டு, முன் நாளில் - (சுயம்வரம் நடந்த) பூர்வகாலத்தில், என்மேல் எறிகின்ற மாலை - என்னை நோக்கி எறிந்த பூமாலை, எழில் நளன் தன் முன்னே - அழகுள்ள நளமகாராசன் மேலே, விழுந்தது காண்—, அன்னதற்கு - அப்படி விழுந்தசெய்கைக்கு, காரணம் தான்—, ஈது அன்றோ என்றான் - இது அல்லவா என்று சொன்னான், எ - று.

ஈது என்றது மறுதாரஞ் சுயம்வரக் கோடித்தலை. தாண் - தான் - அசைகள். காண் - யோசித்துப்பாரெனினு மொக்கும். இது ஈது ஆனது செய்யுள் விகாரம், "எகரவினா" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் சுட்டு நீளி னென்பதைக் காண்க.

எறிகின்ற — அக்காலநோக்கி இது நிகழ்காலத்திற் கூறப்பட்டது. கடாம்—கடம் என்பதின் விகாரம். (ருஅ)

[இப்பாட்டினால் அப்போது நளன் சிந்தித்ததைச் சொல்லுகிறார்.]

360. முன்னை வினையான் முடிந்ததோ மொய்குழ
லாள், என்னைத்தான் காண விசைந்ததோ—தன்
மரபுக், கொவ்வாத வார்த்தை யுலகத் துரைப்
பட்ட, தெவ்வாறு கொல்லோ விது.

360. "Has this happened, thought Nalá, in consequence of an action done at a former birth? or has Damayanti done this only to discover me? By what means have these words, unworthy of her family, spread through the world?"

(இ - ள்.) முன்னை வினையால் முடிந்ததோ - சன்மாந்தர கர்மத்தினல் நிறைவேறியதோ, மொய்குழலாள் - தமயந்தி, என்னைக் காணத்தான் இசைந்ததோ - என்னைக் கண்டுபிடிக்கத்தான் செய்யலாயிற்றோ, தன் மரபுக்கு - தன் வமிசத்துக்கு, ஒவ்வாத வார்த்தை இது - ஒத்திராத பேச்சாகிய இது, உலகத்து உரைப்பட்டது - உலகத்தில் வழங்கியது, எவ்வாறு கொல்லோ - எவ்விதத்தி லானதோ, எ-று.

கொல் — ஐயப்பொருளில் வந்தது. ஓ - அசை. மொய்குழலாள்—மொய் - செருங்கிய, குழலாள் - கூந்தலையுடையவள், வினைத்தொகை. (௩௯)

361. காவலனுக் கேவற் கடன்பூண்டேன் மற்றவன்
றன், ஏவன் முடிப்ப னினியென்று — மாவிற்,
குலத்தேரைப் பூட்டினன் கோதையர்தங் கொங்
கை, மலர்த்தே னளிக்குந்தார் மன்.

361. "I have accepted to serve the king and therefore I shall hereafter do the work he commands." Thus soliloquizing Nala, who was adorned with a garland, from the flowers of which, the dripping honey moistened the breasts of maidens, harnessed the horses to the beautiful chariot.

(இ-ள்.) காவலனுக்கு - இவ்வரசனுக்கு, ஏவல் கடன் பூண்டேன் - ஏவல்செய்யுங் கடமையை ஒத்துக்கொண்டேன் (ஆதலில்,) இனி - இனிமேல், அவன்தன் ஏவல் - அவனுடைய ஏவற்பணியை, முடிப்பன் - நிறை வேற்றுவேன், என்று—, கோதையர்தம் கொங்கை - பெண்களுடைய முலைகளில், மலர் தேன் துளிக்கும் - பூக்களிலிருக்கிற தேன் துளித்து விழும்படியான, தார்மன் - மாலையணிந்த நளமகாராசன், மாவின் - குதிரைகளோடு, குலம் தேரை பூட்டினன் - மேலான தேரை இணைத்தான், எ-று. மற்று - அசை. (௪0)

362. ஒற்றைத் தனியாழித் தேரென்ன வோடுவதோர்
கொற்றப் , நெடுந்தேர் கொடுவந்தேன் — மற்றி
தற்கே, போந்தேறு கென்றுரைத்தான் பொம்

மென் றளிமுரலத், தீந்தேறல் வாக்குந்தார்ச்
சேய்.

362. King Nala, who wore a garland which poured forth honey, as the bees swarmed about it, buzzing, said :—'I have brought you a great victorious chariot which, in speed, can equal the single and matchless wheeled chariot of the Sun. Come and get into it.'

(இ - ள்.) பொம் என்று - பொம் என்னு மோசையோடு, அளி முரல - வண்டுகள் சப்திக்க, தீ தேறல் வாக்கும் - மதுரமான தேனை ஊற்றுகின்ற, தார் - பூமாலையணிந்த, சேய் - நளமகாராசன், ஒற்றை தனி ஆழி - ஒன்றாகிய ஒப்பற்ற உருளையை யுடைத்தான, தேர் என்ன - (சூரியனுடைய) தேரைப் போல், ஓடுவது - ஓடத்தக்க, ஓர் கொற்றம் நெடு தேர் கொடு வந்தேன் - ஒரு ஜயம் பொருந்தின பெரியதேரை, கொண்டு வந்தேன், இதற்கு - இத்தேரில், போந்து ஏறுக என்று உரைத்தான் - வந்து ஏறக்கடவாயென்று சொனனான், எ - று. ஏ - மற்று - அசை.

நளன் அவ்வரசனை நோக்கி என்னசெய்வே னென்று விசாரப் படுவதை யொழித்து இந்த மேன்மையானதேரில் ஏறிக்கொள் காரியசித்தியாகுமென்றான் என்பதாம். ஆகவே மற்று—வினை மாற்றில் வந்ததெனக் கொள்ளலாம்.

ஒற்றை = ஒன்று; இந்த மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் "மென்றொடர்மொழியுள்" என்கிற சூத்திரத்தினல் வன்றொடராகி "ஐயீற்றுடைக்குற் றுகரமுமுளவே" என்பதனல் ஐகாரச்சாரியை பெற்றது. இரட்டையு மிப்படியே. (சுக)

363. முந்தை வினைகுறுக மூவா மயல்கொண்டான்
சிந்தை யினுங்கடுகச் சென்றதே — சந்தவிரைத்
தார்குன்று மெல்லோதி தன்செயலைத் தன்மன
த்தே, தேர்கின்று னூர்கின்ற தேர்.

363. Understanding, in his mind, this act of Damayanti, whose soft tresses were filled with beautiful and fragrant garland, and forming his resolution, Nala pressed by the acts of his former birth, drove the chariot swifter

even than the unquenchable desires in the mind of the king of Oude.

(இ - ள்.) சந்த விரை தார் - அழகும் வாசனையுமுள்ள மாலைகள், குன்ற - குறையாத, மெல் ஓதி தன் செயலை - மெல்லிய கூந்தலையுடைய தமயந்தியின் செய்கையை, தன் மனத்தே தேர்கின்றான் - தன்மனதிலே நிச்சயித்துத் தெளிந்த நளமகாராசன், ஊர்கின்ற தேர் - ஏறிச்செலுத்துகின்ற ரதம், மூந்தை வினை குறுக - பூர்வ கருமம் நெருங்கினதனால், மூவா மயல் கொண்டான் - தேயாத ஆசை (அல்லது) மயக்கங்கொண்ட ருதுபர்ணனுடைய, சிந்தையினும் - மனதைக்காட்டிலும், கடுக சென்றது - சீக்கிரம் ஓடிற்று, எ-று. ஏ - அசை.

ருதுபர்ணன் என்பது அயோத்தியரசன்பெயர். இரண்டாஞ் சுயம்வரம் அசம்பவமென்றும் அப்படியானாலும் தன்னையே வரிப்பது சதமன்றென்றும் நினையாமல், அவன் மயல்கொண்டது மூந்தைவினைப்பயனென்றபடி. உம்மை—ஆசை மயக்கங்களால் கடுகச்செல்கிறதென்னுஞ் சிறப்பில் வந்தது. சிந்தையின் — இதில் இன் உருபு எல்லைப்பொருளில் வந்ததெனக் கொள்க. (சஉ)

364. மேலாடை வீழ்ந்த தெடுவென்றா னவ்வளவில்
நாலாறு காத நடந்ததே—தோலாமை
மேல்கொண்டா னேறிவர வெம்மைக் கலிச்சூதி
மால்கொண்டான் கோல்கொண்ட மா. [ஞ

364. "My upper garment has fallen off, pick it up," said the king who esteemed it an honor not to yield to one's enemies, as he rod in is chariot. But by this time, Nala, whose mind was turned by the deceit of the angry Kali, plying the whip, had driven the horses a distance of 4 or 6 kathams. [காதம்—10 miles.]

(இ - ள்.) தோலாமை - எதிரிக்குத் தோற்காதிருப்பதை, மேல் கொண்டான் - மேலாகக்கொண்ட ருதுபர்ணன், ஏறிவர - ஏறிவருகையில், மேலாடை வீழ்ந்தது எடு என்றான் - மேலே தரித்த வஸ்திரங் கீழே வீழ்ந்தது (அதை) எடு வென்று சொன்னான் (அயோத்தி அரசன்,) அவ்வளவில் - அந்தக் காலத்துக்குள், வெம்மை கலி சூதின் - கோபமுள்ள கலியின்

வஞ்சனையினால், மால் கொண்டான் - மயக்கங் கொண்டநளன், கோல் கொண்ட - சாட்டிகொண்டு தூண்டிய, மா - குதிரை, நாலு ஆறு காதம் நடந்தது - நான்கு (அல்லது) ஆறுகாதவழியில் ஓடிற்று, எ - று. ஏ - அசை.

நாலாறு - இருபத்து நான்கு என்னவுமாம். குதிரை—சாதியொருமை. மேல்கொண்டான் - தன்னிடத்திற்கொண்டான் எனவு முரைக்கலாம்; இது ஏழாம்வேற்றுமைத் தொடர். முன்னது குறிப்புவினையெச்சத்தொடர். இரண்டுவிதத்திலும் "குறில்செறியாலள" என்கிறவிதியால் லகரம் இயல்பாயிற்றென் றறிக. (௩௬௪)

365. இத்தாழ் பணையி லிருந்தான்றிக் காயெண்ணிற்
பத்தா யிரங்கோடி பாரென்ன—உய்த்ததனில்
தேர்நிறுத்தி யெண்ணினன் றேவர் சவைநடுவே
தார்நிறுத்துந் தோள்வேந்தன் றான்.

365. "Look, if you count the fruits of this huge *தான்றி* tree, which is on this low field, they will amount to 10,000 crores," said the king of Oude. And Nala, whose shoulders received the marriage garland in the midst of the assembly of Gods, having halted the chariot in that field, counted them carefully.

(இ - ள்.) (இங்ஙனம் போய்க்கொண்டிருக்கையில்) இத்தாழ் பணையில் - இந்தத் தாழ்மையான வயலில், இரு தான்றி காய் எண்ணில் - பெருமையான தான்றிமரத்தின் காய்களை எண்ணிப்பார்த்தால், பத்து ஆயிரம்கோடி - பதினாயிரக்கோடி, பார் என்ன - சோதித்துப்பாரென்று (அயோத்தியரசன்) சொல்ல, தேவர் சவை நடுவே - தேவருடைய சபையின்மத்தியிலே, தார் நிறுத்தும் தோள் வேந்தன் - மணமாலை நிற்கச் செய்யப் பெற்ற தோளையுடைய நளமகாராசன், அதனில் தேர் நிறுத்தி - அவ் வயலினிடத்தே தேரை நிற்கச்செய்து, உய்த்து எண்ணினன் - கூர்மையாகப் பார்த்து எண்ணினன், எ - று. தான் - அசை.

கோடி—கொள் என்ற ஏவல்முற்றுமாம். இதனை எச்சமாவைத்து நீ என்பேச்சைக் கொண்டுபோர் எனவு முரைக்கலாம்.

கொள் - பகுதி, இ - விகுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, தி - விகுதி என்னலாம்; பகுதி முதல் நீண்டது. "குறில்செறியாலள" என்பதினால் ளகரங்கெட்டது. "ணளமுன்டணவும்" என்கிற விதியால் த் ட் ஆனது. (௪௪)

366. ஏரடிப்பார் கோலெடுப்ப வின்றேன் றொடை
பீறிக், காரடுத்த சோலைக் கடனாடன்—தேர
டுத்த, மாத்தொழிலு மித்தொழிலு மாற்றுதி
யோ வென்றுரைத்தான், தேர்த்தொழிலின் மிக்
கானைத் தேர்ந்து.

366. The king of the country adjoining the sea and surrounded by groves, where the men who drive ploughs, lifting up their sticks, strike the bunches of flowers above them, so that the honey which bursts forth reaches the clouds, esteeming Nala who excelled in the art of chariot-driving, said:—"Would you exchange the art of driving the chariot for the art of counting these fruits?"

(இ - ள்.) ஏர் அடிப்பார் - உழவுமாடுகளைத் துரப்பவர், கோல் எடுப்ப - தாற்றுக்கோலை, உயரவெடுக்கையில், இன் தேன் தொடைபீறி - இனிமையான தேனானது பூங்கொத்தைப் பீறிக்கொண்டு, கார் அடுத்த - மேகத்தைச் சேரப்பெற்ற, சோலை - சோலைகள் சூழ்ந்த, கடல் நாடன் - சமுத்திரமடுத்த நாட்டையுடைய ருதுபர்ணன், தேர் தொழிலின் மிக்கானை - தேரோட்டுந் தொழிலில் மேன்மையான நளனை, தேர்ந்து - மதித்து, தேர் அடுத்த மா தொழிலும் - தேரிற்கட்டிய குதிரையோட்டுந் தொழிலையும், இத் தொழிலும் - இந்தக் காயெண்ணுந் தொழிலையும், மாற்றுதியோ என்று உரைத்தான் - மாற்றிக்கொள்ளுகிறாயா வென்று சொன்னான், எ - று.

என் கல்வியை யுனக்குக் கற்பிக்கின்றேன் உன் கல்வியை யெனக்குக் கற்பிக்க வுடன்படுகிறாயா என்றான் என்றதாம். ஏரடிப்பார் எடுத்த கோல் தாக்கிச் சோலைக்கண் பூங்கொத்தினுள்ள தேன் அலைகளைப்பீறி யெழும்பி அச்சோலையிற் படிந்திருக்கிற மேகத்தைச் சேர்கின்றதென நாட்டின் சிறப்பை அதிசய அணியாகக் கூறினார். அந்நாட்டின் கிழக்கெல்லை கடற்கரை வரைக்கும் போலும். (௪௫)

367. வண்டார் வளவயல்சூழ் மள்ளுவநாட் டெங்கோ
மான், தண்டார் புனைசந் திரன் சுவர்க்கி—கொ
ண்டாடும், பாவலன்பா னின்ற பசிபோல நீங்கி
ற்றே, காவலன்பா னின்ற கலி.

367. Kali departed from king Nala, as the hunger departs from those poets who were exalted by our king Chandra Swarki, who is adorned with cool garlands, and who rules the country of Malwa, which abounds in beetles, and which is surrounded by fertile fields.

(இ - ள்.) வண்டு ஆர் - வண்டுகள்நிறைந்த, வள வயல் சூழ் - வளப்பமான வயல்கள் சூழ்ந்த, மள்ளுவ நாட்டு - மள்ளுவ நாட்டையாள்கின்ற, எம் கோமான் - எம்முடைய அரசனாகிய, தண் தார் புனை - குளிர்ச்சியான பூமாலை யணிந்த, சந்திரன் சுவர்க்கி—, கொண்டாடும் - மேன்மைப்படுத்துகின்ற, பாவலன்பால் நின்ற - கவியினிடத்தி லிருந்த, பசி போல - பசியைப்போல், காவலன்பால் நின்ற கலி - நளமகாராசனிடத் திருந்த கலிதோஷம், நீங்கிற்று - தீர்ந்தது, எ,- று. ஏ-அசை.

அவ்வரசனிடத் திருந்து நளன் அக்ஷ இருதயம் என்னும் வித்தையைக் கற்றான்; அவ்வித்தை சொக்கட்டா னாட்டம் மரத்தின் இலை கூராய் நனை யெண்ணல் இவையெல்லாம் வல்லது, ஆதலின் கலியின் வல்லமை இவன் கையில்வரக் கலி நீங்கினா னென்பது கருத்து. இதை ஸ்ரீமகாபாரதத்தாலுணர்க. கவி இங்கு பாவல னென்று ஒருமையாற் கூறியது தன்னையென்பர். சாதியொருமை எனக்கொண்டு பலருக்கு மாக்கலாம், (௬௯)

368. ஆமை முதுகி லலவன் றுயில்கொள்ளும், காமர்
நெடுநாடு கைவிட்டு—வீமன்றன், பொன்னகரி
சென்றடைந்தான் போர்வேட் டெழுங்கூற்றம்,
அன்னகரி யொன்றுடையா னங்கு.

368. The king of Oude who possessed an elephant which resembled Yama, who rises desirous for war, left the large and beautiful country where the crabs sleep on the backs of the turtles, and arrived at the splendid capital of king Bhima.

(இ - ள்.) போர் வேட்டு - யுத்தத்தை விரும்பி, எழும் கூற்றம் அன்ன - எழுகின்ற யமனையொத்த, கரி ஒன்று உடையான் - ஒரு யானையையுடைய அயோத்தியரசன், ஆமை முதுகில் - ஆமைகளின் முதுகுகளில், அலவன் துயில்கொள்ளும் - நண்டுகள் தூங்கப்பெற்ற, காமர் கெடு நாடு - அழகான பெரிய நாட்டை, கைவிட்டு - நீங்கி, வீமன் தன் பொன் நகரி - வீமராசனுடைய பொன்பொருந்த பட்டணத்தை, சென்று அடைந்தான் - போய்ச் சேர்ந்தான், எ - று. ஆங்கு - அசை.

வேட்டு—வேள் - பகுதி, உ - விகுதி, ட் - இடைநிலை, ள் ட் ஆனது சந்தி (௬௭)

369. வெற்றித் தனித்தேரை வீமன் பெருங்கோயின்
முற்றத் திருத்தி முறைசெய்யுங்— கொற்றவற்
குத், தன்வரவு கூறப் பணித்துத் தனிப்புக்கான்
மன்விரவு தாரான் மகிழ்ந்து.

369. Having caused his victorious and matchless chariot to be stopped in the yard of king Bhima's palace, ருதுபர்ணன் commanded his arrival to be announced to the king, who administered justice; and rejoicing, sought a retired spot.

(இ - ள்.) வெற்றி தனி தேரை - ஜயமுள்ள தனிமையான தேரை, வீமன் பெரு கோயில் முற்றத்து - வீமனுடைய பெரிய அரமனையின் முன்றிலிலே, இருத்தி - இருக்கச்செய்து, [நிறுத்தி,] முறை செய்யும் கொற்றவர்க்கு - நியாயத்தை நடத்துமரசனுக்கு, தன் வரவு கூற பணித்து - தான் வந்ததைச்சொல்லும்படி கட்டளையிட்டு, மன் விரவு தாரான் - பெருமைசேர்ந்த சேனையையுடைய ருதுபர்ணன், மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து, தனி புக்கான் - தனியிடஞ் சென்றான், எ - று.

தார் - மாலை யெனவுங் கொள்ளலாம். முற்றம் - வீட்டின் எதிர்ப்புறம். மகிழ்ச்சி, சுயம்வரநாள் தப்பாது வந்தோமென்பதனாலாகியது. (௬௮)

370. கன்னிநறுந்தேறன் மாந்திக் கமலத்தின்
மன்னித் துயின்ற வரிவண்டு—பின்னையும்போய்

நெய்தற் கவாவு நெடுநாட நீயென்பால்
எய்தற் கவாவியவா றென்.

370. "O king of the great country where the winged bees, which retire to sleep on the lotus flowers after imbibing the fresh fragrant honey, again seek after the black நெய்தல் what is the desire which causes you to come to me?" said Bhima.

(இ - ள்.) [ருதுபர்ணனை வீமன் வினவியது.] கன்னி நறுந்தேறல் மாந்தி - இளமையான வாசனையுள்ள தேனைக்குடித்து, கமலத்தில் மன்னி - தாமரைமலரில் பொருந்தி, துயின்ற வரி வண்டு - தூங்கின இரேகைகளுள்ள வண்டுகள், பின்னையும் போய் - மறுபடியும்போய், நெய்தற்கு அவாவும் - கருநெய்தற் பூவை விரும்புகிற, நெடு நாட - பெரியதேசத்தரசனே, நீ என்பால் எய்தற்கு - நீ என்னிடம் வருவதற்கு, அவாவிய ஆறு என் - அபேக்ஷித்த விதமென்ன, எ - று.

குவ்வுருபு செயப்படுபொருளில் தகுதியாய் வந்தது. (சக)

371. இன்றுன்னைக் காண்பதோ ராதரவால் யானிங்
ஙன், மன்றன் மலர்த்தாராய் வந்தடைந்தேன்—
என்றான், ஒளியார்வேற் கண்ணாண்மே லுள்ளந்
துரப்பத், தெளியாது முன்போந்த சேய்.

371. The prince ருதுபர்ணன் who advanced, his mind becoming irresolute at the thought of Damayanti, who possessed bright lance-like eyes, said :—"O thou, adorned with fragrant garlands, I have come here, this day, with a desire to see you."

(இ - ள்.) ஒளி ஆர் வேல் கண்ணாள் மேல் - காந்தி நிறைந்த வேல்போன்ற கண்ணையுடைய தமயந்தியினிடத்தில், உள்ளம் துரப்ப - மனஞ் செலுத்துவதனால், தெளியாது - தெளிவில்லாமல் [மயங்கி,] முன் போந்த சேய் - முன்னிட்டுவந்த ராசகுமாரன் [ருதுபர்ணன்,] மன்றல் மலர் தாராய் - பரிமளமுள்ள பூமாலையுடையவனே, உன்னை காண்பது ஓர் ஆதரவால் - உன்னைக் காணும்படியான ஓராசையினால், யான் —, இன்று இங்ஙன் வந்து அடைந்தேன் - இன்றைக்கு இவ்விடம்வந்து சேர்ந்தேன், என்றான் —, எ - று.

இன்று,. இங்ஙன்,—இடைச்சொற்கள் ; பெயரெனக் கொள்வாருமுளர். (௫௦)

372. ஆதி நெடுந்தேர்ப் பரிவிட் டவையாற்றிக்
கோதி லடிசிற் குறைமுடிப்பான்—மேதிக்
கடைவாயிற் கார்நீலங் கண்விழிக்கு நாடன்
மடைவாயிற் புக்கான் மதித்து.

372. The king of the country of Nidatha, where the black நெய்தல் blossoms at the corner of the buffaloes' mouth, having unharnessed and rested the horses of the excellent huge chariot, entered the kitchen, intending to finish the remaining work of cooking which is free from all defect.

(இ - ள்.) மேதி கடை வாயில் - எருமையின் கடைவாயிலே, கார் நீலம் கண் விழிக்கும் நாடன் - கருநெய்தற்பூ மலரப்பெற்ற நிடதநாட்டரசன், ஆதி நெடு தேர் பரி விட்டு - முதன்மையான பெருந் தேரிற் பூட்டிய குதிரைகளை யவிழ்த்துவிட்டு, அவை ஆற்றி - அவைகளை இளைப்பாறுவித்து, கோது இல் அடிசில் குறை - குற்றமில்லாத சோறு சமைப்பதாகிய குறையை, முடிப்பான் - முடிக்கும்பொருட்டு, மதித்து - யோசித்து, மடைவாயில் - மடைப்பள்ளியினிடத்தில், புக்கான் - பிரவேசித்தான், எ - று.

முதல் வேந்தர் இக்ஷ்வாகு வமிசத்தரே யாதலால், அம்மரபில்வந்த தேரை ஆதித்தேர் என்றார் ; அரசன்தேர் என்னுமொக்கும். மேதிக்கடைவாயிலே நீலம் கண்விழிப்பது என்பது எருமை தின்னும்போது மலர்வதென்பதாம். மடை—மடுக்கப்படுவது ; மடுத்தல்—உட்கொள்ளல், தின்னல். (௫௧)

373. ஆதி மறைநூ லனைத்துந் தெரிந்துணர்ந்த
நீதி நெறியாளர் நெஞ்சம்போல்—யாதும்
கிரப்பரம லில்லா நிரம்பிற்றே பொற்றேர்
வரப்பரகன் புக்க மனை.

373. Like the mind of the great, who rule the path of justice, and have learnt all the ancient Vedas, the house into which Nala the excellent driver of the beautiful chariot entered, and which before was empty, become filled with every variety of materials requisite.

(இ - ள்.) ஆதி மறைநூல் அனைத்தும் - முதன்மையான வேத சாஸ்திரங்க ளெல்லாவற்றையும், தெரிந்து உணர்ந்து - ஓதி யறிந்திருக்கிற, நீதி நெறியாளர் - நீதிவழியாள்கின்ற பெரியோர்களுடைய, நெஞ்சம்போல் - மனதைப்போல, பொன் தேர் - அழகிய தேரினது, வரம் பாகன் புக்க - சிறந்த பாகனாகிய நளன் பிரவேசித்த, மனை - வீடு, யாதும் நிரம்பாமல் - எதையும் (ஏவலாட்கள்) நிறைக்காமலிருக்க, எல்லாம் நிரம்பிற்று - எல்லாப்பண்டமும் நிறைந்தது, எ - று. ஏ - அசை.

நெஞ்சம்போல் நிரம்பிற்றெனக் கூட்டுக. மறைநூல் - மறைகளாகிய நூல், அல்லது மறையும் நூலும். (ருஉ)

374. இடைச்சுரத்திற் றன்னை யிடையிருளி னீத்த,
கொடைத்தொழிலா னென்றயிர்த்த கோமான் —
மடைத்தொழில்கள், செய்கின்ற தெல்லாந் தெ
ரிந்துணர்ந்து வாவென்று, ணைகின்ற நெஞ்சா
ணயந்து.

374. Damayanti, whose mind was weighed down by sorrow, and who doubted whether this was the large-hearted Nala who deserted her at midnight in the midst of the desert, said affectionately to one of her attendants, "Go, and take notice of the different ways in which he cooks and eats."

(இ - ள்.) நைகின்ற நெஞ்சாள் - விசனத்தினால் தளர்கின்ற மனமுள்ள தமயந்தி, நயந்து - விரும்பி, [பிரியமாகப்பேசி யென்கிறபடி,] இடை சுரத்தில் - பாலைவனத்தின் நடுவிலே, இடை இருளில் - நடு ராத்திரியில், தன்னை நீத்த - தன்னை விட்டுப்போன, கொடை தொழிலான் என்று - உதார குணமுள்ள நளனென்று, அயிர்த்த - சந்தேகிக்கப்பட்ட, கோமான் - நளமகாராசன், மடை தொழில்கள் - சமைக்குங் காரியங்களை, செய்கின்ற தெல்லாம் - செய்யும் வகையையெல்

லாம், தெரிந்து உணர்ந்து வா என்றாள் - உன்னிப் பார்த்து அறிந்துவா வென்று சொன்னாள் (ஒருவனை), எ - று.

[பொதுவியல் ௬௯ - ஆம் - சூ.] விதியினால் அயிர்க்கப்பட்ட என்கிற செயப்பாட்டு வினை அயிர்த்த என்று செய்வினைபோல் வந்தது. செய்கின்றதெல்லாம் — ஒருமை. பன்மை மயக்கம். இவ்வாறு ஆங்காங்கு வருவதையுங் கண்டுகொள்க. (௫௩)

375. கோதை நெடுவேற் குமரனையுந் தங்கையையும்
ஆதி யரச னருகாகப்—போத
விளையாட விட்டவன்றன் மேற்செயனா டென்
றாள், வளையாடுங் கையாண் மதித்து.

375. Damayanti, upon whose hands the bangles shook, thinking highly of that charioteer sent her garland-bedecked son, who was able to bear a lance, and his sister, to go and play near king Nala and to find out his noble qualities.

(இ - ள்.) வளை ஆடும் கையாள் - வளையலாடிக்கொண்டிருக்கிற கையையுடைய தமயந்தி, மதித்து - (அப்பாகனை) விசேஷமாக நினைத்து, கோதை நெடு வேல் குமரனையும் - மாலையணிந்த பெரிய வேல் தரிக்கத்தக்க குமாரனையும், தங்கையையும் - (அந்தக் குமாரனுடைய) தங்கையையும், ஆதி அரசன் அருகு ஆக - நளமகாராசன் சமீபமாக, போத - போய், விளையாடவிட்டு—, அவன்றன் - அவ்வரசனுடைய, மேல் செயல் - மேலாகிய செய்கைகளை, நாடு என்றாள் - பார்த்து அறி என்று சொன்னாள், எ - று.

தன் மகனையும் மகளையும் அப்பாகனருகே விளையாட விட்டு அவன் செய்கைகளை யறியும்படி சொன்னாளென்பதாம். போத என்பதை, போக அல்லது புகுத என்பதின் திரிபெனக் கொள்க. இது செய்தெனெச்சத்திரிபு. (௫௪)

376. மக்களைமுன் காணா மனநடுங்கா வெய்துயிராப்
புக்கெடுத்து வீரப் புயத்தணையா—மக்காளீர்
என்மக்கள் போல்கின்றீர் யார்மக்க ளென்று
ரைத்தான், வன்மக் களியானை மன்.

376. Nala, who possessed warlike and rutting elephants, seeing his children before him, became troubled in mind, and, heaving a hot sigh, went and took them up, and embraced them with his heroic shoulders, exclaiming "O children, you resemble my offsprings. Whose children are you?"

(இ - ள்.) வன்மம் - பகைக்குணமுள்ள, களி யானை - மதயானையையுடைய, மன் - நளமகாராசன், மக்களை முன் காணு - புத்திரரை எதிரில் கண்டு, மனம் நடுங்கா - இதயம் நடுங்கி, வெய்து உயிரா - வெப்பமாக மூச்செறிந்து, புக்கு எடுத்து - போய் எடுத்து, வீரம் புயத்து அணையா - வீரத்தன்மையுள்ள புசங்களாலே அணைத்து, மக்காள் - மக்களே, நீர் என்மக்கள் போல்கின்றீர் - நீங்கள் என்புத்திரரைப்போ லிருக்கிறீர்கள், யார் மக்கள் - யாருடைய குமாரர், என்று உரைத்தான் - ஏ, எ - று.

மக்காள் — ஈற்றயல்நீட்சி விளியுருபாயிற்று. காணு முதலியவை செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு எச்சம். மனநடுங்கா — சினை வினையாதலின் முதல்வினை கொண்டது. வெய்து — இங்கு வினையுரி. வன்மம் — வல் - பண்படி, பகுதி, அம் - தொழிற் பெயர் விகுதி, மகரம் எழுத்துப்பேறு. (ருரு)

377. மன்ன னிடதத்தார் வாழ்வேந்தன் மக்கள்யாம்
அன்னைதனைக் கான்விட் டவனேக — இந்
நகர்க்கே, வாழ்கின்றோ மெங்கள் வளநாடு மற்
றொருவன், ஆள்கின்றா னென்றா ரழுது.

377. Those children weeping, replied:—"We are the children of the great king Nala who protects the inhabitants of the country of Nidatha. As that king deserted our mother in the forest, we are living in this town. Another is ruling our fertile country."

(இ - ள்.) மன்னன் நிடதத்தார் - மகாராஜனாகிய, நிடததேசத்தார், வாழ் வேந்தன் - வாழ்கிறதற்குக் காரணமாகிய நளச்சக்கிரவர்த்தியினுடைய, மக்கள் யாம் - குமாரர்கள் நாங்கள், அவன் - அந்தச் சக்கிரவர்த்தி, அன்னை தனை - (எங்கள்) தாயை, கான் விட்டு ஏக - காட்டில் விட்டுப்போனதனால், இக்

நகர்க்கே வாழ்கின்றோம் - இந்தப் பட்டணத்திலேயே இருக்கிறோம், எங்கள் வள நாடு - எங்களுடைய வளப்பமான நாட்டை, மற்றொருவன் ஆள்கின்றான்—,என்றார் அழுது - என்று அழுது சொன்னார்கள் (அம்மக்கள்), எ - று.

நகர்க்கு—கு உருபு கண்ணுருபு ஆம். நகர்க்கே—ஏ - பிரிநிலை, எங்கள் நகர்க்குப் போகாமல் என்றபடி, (௫௯)

378. ஆங்கவர் சொன்ன வுரைகேட் டழிவெய்தி
நீங்கா வுயிரோடு நின்றிட்டான்—பூங்காவில்
வள்ளம்போற் கோங்கு மலருந் திருநாடன்
உள்ளம்போற் கண்ணீ ருகுத்து.

378. The king of the excellent country of Nidatha where the கோங்கு flowers in the groves resemble cups, hearing these words of the children, became faint, his tears flowing like his mind, and stood there, his life alone clinging to him.

(இ - ள்.) பூ காவில் - பூந்தோட்டங்களில், வள்ளம் போல்- கிண்ணங்களைப்போல, கோங்கு மலரும் - கோங்கம்பூ மலரப்பெற்ற, திரு நாடன் - மேன்மையான நிடதநாட்டை யுடையவன், ஆங்கு - அப்படி, அவர் சொன்ன உரை கேட்டு - அம்மக்கள் சொன்ன பேச்சைக் கேட்டு, அழிவு எய்தி - (ஒன்றுந் தோன்றும விருக்கும்படியான) சோர்வை யடைந்து, உள்ளம் போல் - மனதைப் போல், கண்ணீர் உகுத்து - கண்ணீரை உதிரச்செய்து, நீங்கா உயிரோடு - உடம்பைவிட்டு நீங்கமாட்டாத் பிராணனோடு, நின்றிட்டான் - நின்றிருந்தான், எ - று.

"உள்ளம்போற் கண்ணீருகுத்து" என்பது அழிவெய்தியதனால் மனஞ் சோரவிட்டதுபோல் கண்ணீரையுஞ் சோரவிட்டென்று வர்ணியங்களி லொன்றையே உபமான மாக்கூறிய வர்ணியோபமை யணி. மனதையும் உகுத்தான் கண்ணீரையும் உகுத்தா னென்பது கருத்து. நீங்காவுயிரோடு நின்றான் என்றதனால் உயிர் நீங்காக்குறை யொன்றேயன்றி மற்றச் செய்கைகள் நீங்கிக் கம்பம்போல் நின்றானென்றதாயிற்று. ()

379. உங்க ளூர்சேர்ந்தவ னளநீ ரோடிப்போந்
திங்க ணுறைத லிழுக்கன்றோ—செங்கை

வளவரசே யென்றுரைத்தான் மாதவத்தாற்பெ
இளவரசை நோக்கி யெடுத்து. [ற்ற

379. Taking up the young prince, whom he had begotten with great penance, Nala addressed him saying:—"O beautiful prince possessing fair hands; Is it not mean in you to run away and live here while another rules your kingdom?"

(இ - ள்) மாதவத்தால் பெற்ற - பெருந்தவத்தினு லீன்ற, இள அரசை - இராசகுமாரனை, எடுத்து நோக்கி—, செங்கை வள அரசே - சிவந்தகையையுடைய வளப்பமான ராசகுமாரனே, உங்கள் அரசு ஒருவன் ஆள - உங்கள் ராச்சியத்தை மற்றொருவன் ஆளாநிற்க, நீர் - நீங்கள், ஓடி போந்து - ஓடிப் போய், இங்கன் உறைதல் - இங்கே இருப்பது, இழுக்கு அன்றோ - தாழ்மையல்லவோ, என்று உரைத்தான்—,(நளன்), எ - று.

"செங்கைவளவரசே" என்றது, ஆளுதற்குரிய லக்ஷணங் களைக் குறித்தபடி. (ருஅ)

380. நெஞ்சாலிம் மாற்ற நினைந்துரைக்க் நீயல்லா
தஞ்சாரோ மன்ன ரடுமடையா—எஞ்சாது
தீமையே கொண்ட சிறுதொழிலா யெங்கோமா
வாய்மையே கண்டாய் வலி. [ன்

380. "O thou, fit only for cooking in a kitchen? O thou, who dost a work full of meanness! Kings will fear to say these words that you say. Know that, to our king Nala, truth is strength."

(இ - ள்.) அடும் - சமைக்கின்ற, மடையா - மடைப்பள்ளிக் குரியவனே, எஞ்சாது - குறையாமல், தீமையே கொண்ட - கேட்டையே யுடைத்தாயிருக்கிற, சிறு தொழிலாய் - அற்பத் தொழில் செய்பவனே, நெஞ்சால் நினைத்து - மனத்தினாலே சிந்தித்து, இம் மாற்றம் உரைக்க - இந்தப்பேச்சைப் பேச, நீ அல்லாது - நீ யல்லாமல், மன்னர் அஞ்சாரோ - அரசர் பயப் படாரீர்களோ, எங்கோமான் - எங்களரசனாகிய நளச்சக்கிரவர்த் திக்கு, வாய்மையே வலி - சத்தியமே பலமு, கண்டாய்—, எ - று.

கூறிய நிந்தையைச் சகியாமல், அப்பாலகர், நீ பேதைமையோ ளுதலால் துணிந்து இவ்வாறு சொன்னாய், மேன்மையான ஆட்சித்தொழில் செய்யும் அரசர்கள் சொல்லார்கள். எம்மரசனாகிய சக்கிரவர்த்தி ஆண்மை யில்லாமையாலன்று நாட்டைப் பிறனுக்குக் கொடுத்தது, சத்தியத்திற்காக என நீ அறிந்து கொள் என்று நியாயங்கூறினார்கள். மடைப்—சோறு - பகுதி, அன் - விகுதி, ஈறுகெட்டு அயல் நீண்டது விளியுருபு. (௫௯)

381. எந்தை கழலிணையி லெம்மருங்குங் காணலாம்
கந்து சுளியுங் கடாக்களிற்றின்—வந்து
பணிமுடியிற் பார்காக்கும் பார்வேந்தர் தங்கள்
மணிமுடியிற் றேய்ந்த வடு.

381. You may see on all sides of both my father's feet, the marks left by the jewelled crowns of the just sovereigns, who riding on the male elephants which, when chained to their pegs, are angry at the restraint, rule the world which is supported on the head of the serpant

(இ - ள்.) கந்து சுளியும் - கட்டுத்தறிகளோடு கோபிக்கிற, கடா களிற்றின் வந்து - ஆண் யானைகளின்மேல் ஏறிவந்து, பணி முடியில் பார் காக்கும் - ஆதிசேடன் தலைமேலிருக்கிற பூமியை யாளுகின்ற, பார் வேந்தர் தங்கள் - முன்றமையுள்ள அரசருடைய, மணி முடியின் - இரத்தின கிரீடங்களால், தேய்ந்தவடு-தேய்வதனாலாகிய அடையாளத்தை, எந்தை கழல் இணையில் - எம் தந்தையாகிய சக்கிரவர்த்தியின் இருபாதங்களிலும், எம் மருங்கும் காணலாம் - எந்தப்புறத்திலும் பார்க்கலாம், எ - று.

இவ்வாறு அச்சிறுவர் தகப்பனார் சகல ராசாக்களும் பணியப்பெற்ற சக்கிரவர்த்தியென்று சொல்லிச் சத்தியத்திற்காக வல்லது வலியின்மையாலன்று நாடு கைவிட்டதென்பதைக் குறிப்பாய் நிலை நாட்டினார்கள். (௬0)

382. மன்னர் பெருந்தை மடைய றறிவரோ
உன்னை யறியா துரைசெய்த—என்னை
முனிந்தருள லென்று முடிசாய்த்து நின்றான்
கனிந்துருகி நீர்வாரக் கண்.

382. "Can menials understand the greatness of kings? Do not be angry with me who spake, ignorant of your rank." Having said this, he Nala, bowed his head, and fainted with affection, and stood with tears flowing from his eyes.

(இ - ள்.) [அதற்குத் தேர்ப்பாகன் கூறியது.] மன்னர் பெருமை - ராசாக்களுடைய பெருமையை, மடையர் அறிவரோ - மடைத்தொழிலாளர் அறிவார்களா,. உன்னை அறியாது - உன்பெருமையை யறியாமல், உரைசெய்த என்னை - பேசின என்னை, முனிந்தருளல் - கோபிக்கவேண்டாம், என்று - எனச்சொல்லி, முடி சாய்த்து - தலையை வணக்கி, கனிந்து உருகி - அன்புற்றுத்தளர்ந்து, கண் நீர் வார - கண்ணினின்றும் நீரொழுக, நின்றான்—, எ - று.

முனிந்தருளல்—எதிர்மறை யேவலொருமை வினைமுற்று; வியங்கோள் முற்றுமாம். அல் விகுதியே மறுத்தலையும் ஏவலையுங் காட்டுமெனத் துணிந்தாரு முளர். அருள் என்னுஞ்சொல், உயர்ந்தோரைநோக்கிச் சொல்லுமிடத்தில் வரும். கண்ணீர் ஒழுகல் அன்பினால். (சுக)

383. கொற்றக் குமரனையுங் கோதையையுந் தான்கண்டு, மற்றவன்று னங்குரைத்த வாசகத்தை—முற்றும், மொழிந்தாரம் மாற்ற மொழியாத முன்னே, அழிந்தாள் விழுந்தா ளழுது.

383. When Damayanti saw her royal son and her daughter, they related to her all that the charioteer had said to them there. But before they had finished speaking, her mind became troubled, and she fell down weeping.

(இ - ள்.) கொற்ற குமரனையும் - ராஜலக்ஷணமுள்ள மகனையும், கோதையையும் - மகளையும், கண்டு—, அவன் - அந்தப் பாகன், ஆங்கு - அவ்விடத்தில் (அல்லது) அப்படி, உரைத்த வாசகத்தை - சொன்ன பேச்சை, முற்றும் மொழிந்தார் - முழுதுஞ் சொன்னார் (மக்கள் முதலானோர்,) அம் மாற்றம் - அப் பேச்சு, மொழியாத முன்னே - சொல்லாத முன்னமே, அழிந்